

BIBLICKÉ ÚKOLY

1983

2. čtvrtletí 1983

CÍRKEV VÍTĚZNÁ

Ú V O D

Začátek i konečné vítězství církve přímo souvisí s druhým příchodem Krista a s prorockými zaslíbeními.

Kristus si přál, aby církev byla jeho představitelkou na světě a to ve všech dobách. Věříme, že to byl Kristus, který v rajské zahradě přímo rozmlouval s člověkem. Toto přímé spojení mezi Bohem a člověkem hřích přetrhl. V následujících staletích mluvil Bůh s lidmi prostřednictvím Písma a svých proroků.

Uplynulo téměř čtyři tisíce let, než se narodil Ježíš Kristus. Andělé se radovali z toho, že Kristus bude znovu s člověkem mluvit „tváří v tvář“. Ježíš Kristus byl Bůh zjevený v těle. Po Kristově nanebevstoupení stal se učitelem světa i církve Duch svatý (Jan 16,13). Církev je vlastně prostředkem, kterým nás oslovuje Duch svatý. Církev nejlépe slouží Bohu tím, když zvěstuje evangelium.

Pro tuto svou službu církev často bývá nepochopena. Nepřítel spasení nenávidí evangelium, protože ono je nástrojem ke spasení lidí, a proto chce

s evangeliem zničit i církve. Tyto snahy měly v dějinách různé podoby. Od krutého útlaku a pronásledování až po falšování biblických pravd a potlačování misijní horlivosti.

Záměr byl pouze jeden: Znemožnit svědectví o Bohu a lidem zabránit, aby poznali Boha jako Boha lásky a jeho slovo jako cestu ke spasení. Čím blíže nás je příchod Kristův, tím jsou útoky prudší. Církve však žije z Božích přepevných zaslíbení o slavném dokončení jeho díla. Svět nakonec pozná Boží lásku, proroctví dojdou naplnění a církve bojující se stane církví vítěznou.

Církev padlá a vykoupená

Zákl. verš: 1 Moj 1,31

Prvky církve nacházíme již v ráji. Bůh stvořil muže a ženu k svému obrazu. První lidé měli úzké a přímé společenství s Bohem. Muž a žena žili ve vzájemném čistém a šťastném přátelství. V ráji měli svoji práci. Dostali příkaz starat se o své rajske prostředí a zalidnit zem potomky, kteří by rovněž byli k obrazu Božímu. Před sebou měli život bez konce.

Lucifer nechtěl, aby lidé měli to, co on sám přestoupením ztratil. Vyčkával v ráji na vhodnou příležitost a svedl první lidi k hříchu. A této první církvi v ráji Bůh oznámil své evangelium. Dřív, než jim řekl o žalostných následcích hříchu, zjevil jim plán zničení ďábla.

V ráji tedy pokračoval boj, který začal vzpourou Luciferu již v nebesích. Rodíme se na to blíže. Toužíme po tom a modlíme se o to, aby pravda nakonec zvítězila. V určitém smyslu byla církev v ráji církví poraženou. V úkolech tohoto čtvrtletí budeme uvažovat o Kristově druhém příchodu, kdy se stane církev — kdysi poražená — církví vítěznou.

Důležitost druhého adventu vynikne z našeho dnešního úkolu i z úkolu následujícího, protože oba pojednávají o tom, jak a proč přišel Ježíš poprvé na tuto zemi.

1. V zájmu člověka

Jak projevil Pán Bůh svůj zájem o blaho člověka? 1 Moj 2,18

Podle Božího stvořitelského záměru měla být žena muži nejlepším přítelem a pomocníkem. Stálou přítomností jej měla potěšovat a být mu ku požehnání. Muž měl zase

získávat lásku své ženy. Žena má zjemňovat, zušlechťovat a doplňovat mužův charakter. Kdo vstupuje do manželství s tímto posvátným ideálem, splňuje Boží záměr.

Jaká smlouva byla učiněna v zájmu člověka již před stvořením? Zj 13,8b

Kristus byl jediný Boží syn. Ještě před stvořením světa se zaručil, že kdyby Adam zhřešil, on za něj obětuje svůj život. A Adam skutečně zhřešil. Kristus patřil k Boží slávě před stvořením světa. Odložil své královské roucho a královskou korunu. Opustil své vznešené postavení a stal se betlémským dítětem. Tím, že se stal pouhým člověkem, mohl spasit hříšné bytosti.

Měl člověk při stvoření nějaké slabosti? 1 Moj 1,31; Žalm 8,5–7

Adama a Evu zahaloval závoj světla slávy tak jako anděly. Dokud poslouchali Boha, byli ve sféře tohoto světla. Bůh stvořil vše dokonale krásné. K štěstí Adama a Evy nechybělo nic. Bůh jim však projevil zvláštní přízeň. Vysadil pro ně rajskou zahradu.

2. Svoboda volby

Který Boží dar pro člověka svědčí o lásce a moudrosti Stvořitele? Jozue 24,15

Co musel později prožít i bohatý mládenec? Luk 18,18–24

Kristova slova byla pro bohatého mládence výzvou: „Vývol si dnes, komu chceš sloužit“ (Jozue 24,15)! Měl se rozhodnout. Ježíš toužil po tom, aby se rozhodl pro něho.

Jak zneužil první člověk svobodné volby? 1 Moj 3,6

Adam byl z toho smutný, že Eva zhřešila. Měli se navždy rozloučit. On ji však velice miloval a ve svém zoufalství se rozhodl, že půjde s ní. Vzal ovoce a rychle z něj jedl. Tak jako Eva ani on zpočátku necítil žádné zlé následky. Člověk zhřešil pro svou neposlušnost.

V člověku samém nebylo nic, co by ho bylo nutilo zhřešit a nic nebylo ani v rajské zahradě, co by k tomu podněcovalo.

Začalo to zvědavostí. Místo aby se Eva vyhnula uvedenému místu, zvědavě naslouchala hadově šepotu. Ani ji nenapadlo, že hada zde používá velký nepřítel. Byl to satan, který promluvil, nikoli had. Lichotivá slova Evu zmátla. Snad kdyby ji byl oslovil nějaký anděl, byla by opatrnější... Ona však začala s hadem rozmlouvat.

3. Následky neposlušnosti

Jaké byly následky první neposlušnosti člověka? Řím 5,12

V čem mají všichni hříšníci jedinou možnost úniku před následky hříchu? Řím 6,23

Všichni budeme souzeni podle Božího zákona — univerzální vůle Boží — který platí také pro anděly. Vyžaduje čisté smýšlení, čisté touhy i charakter. Hříšník se může domnívat, že o jeho hříších Nejvyšší nic neví. Bůh však nebude do nekonečna shovívavý. Hříšník nakonec dojde, co zasluhuje. Odplata za hřích je smrt. Zástup spasených, kteří milovali a zachovávali Boží zákon, vejde perlovými branami do nebeského města, do přítomnosti Boha a Beránka, kde budou korunováni nesmrtelností a věčnou blažeností.

Lidské srdce nemá rádo soud, nápravu a trest. Někteří lidé by nejraději tyto výrazy vyškrtnuli z poselství evangelia. Nedovedou si představit, že by milující Bůh mohl zničit hříšníky v ohnivém jezeře. Nechápou ohavnost hříchu. Hřích odděluje člověka od Boha. Kdyby Bůh nechal hřích volně působit, byla by nakonec ohrožena i samotná Boží vláda. Cokoli vstupuje mezi Boha a člověka, zkresluje obraz Boží lásky. To nemůže Bůh dovolit.

4. Spasitel hříšníků

Jakému vznešenému cíli měl sloužit Ježíšův první příchod na naši zemi? Mat 1,21

Kristus obětoval sám sebe na záchranu ztraceného světa.

Jednalo se s ním tak, jak jsme si to zasloužili my. Byl trestán pro naše hříchy, na nichž neměl žádného podílu, abychom my mohli mít účast na jeho spravedlnosti, na níž nemáme žádných zásluh. Vytrpěl naši smrt, abychom my získali jeho život.

Co bylo dosaženo jeho životem a jeho smrtí? Řím 5,9.10

Kristův příchod na zem měl velký význam. Uvedme alespoň toto:

- a) Kristus zjevil pravý Boží charakter;
- b) v pokušení žil bezhříšným životem;
- c) měl podstoupit „druhou smrt“ jako nějaký nevykoupený hříšník;
- d) měl vstát z mrtvých, zvítězit nad hříchem, smrtí a ďáblem;
- e) stal se naším prostředníkem a veleknězem.

5. Hadova hlava rozdrčena

Co znamenala pro satana Ježíšova smrt na kříži? 1 Moj 3,15; Jan 12,31.32

Když se člověk vírou dovolává Ježíšovy oběti na kříži, jsou satanovy žaloby bez významu. Věřící člověk má v Ježíšově vítězství své vlastní vítězství nad všemi mocnostmi temna a všemi démonskými silami. To se vždy znovu obdivuhodně projevuje v Kristově církvi.

O čem Pavel na chvíli nepochyboval? 1 Kor 15,3—8

Kristovo vzkříšení mělo vliv na jeho přátele i nepřátele. Původce hříchu se domníval, že Kristus zůstane v zajetí hrobu. Jeho zmrtvýchvstáním utřil smrtelnou ránu. Pro učedníky bylo Kristovo vzkříšení jejich vlastním znovuzrozením. S hrůzou prožívali jeho smrt a útekem si chtěli zachránit život. Nakonec však uvěřili poselství o jeho vzkříšení.

Bez Ježíšova zmrtvýchvstání by „radostné poselství“ nemělo význam. Žádné pouti k Ježíšovu posvátnému hrobu by nám nedaly naději na věčný život. Ďábel by držel našeho Pána v zajetí smrti. Neměli bychom nebeského velekně-

ze a neměli bychom ani naději na návrat našeho Pána, který z vesmíru posléze odstraní hříchy.

6. Vstoupil na nebesa

Jak dlouho a proč zůstal Kristus na zemi po svém zmrtvýchvstání? Sk 1,3

Jak měl působit na učedníky slib, že se opět vrátí? Jan 14,1—3

V Písmu čteme: „Nebesa jsou nebesa Hospodinova a zemi dal synům lidským“ (Ž 115,16). Když Kristus odcházel ze země, řekl: „Jdu vám připravit místo“. Když to udělá, vrátí se na zemi, aby splnil to, co slíbil: „Poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.“ Kristus přijde pro svůj lid. Čas jeho návratu je blízko. Nyní je čas přípravy. Nyní je den spasení.

2. úkol — dnc 9. dubna 1983

Ježíšův první příchod

Zákl. verš: 1 Moj 49,10

Bůh nebyl nikdy a ničím nucen, aby spasil hříšného člověka. Kdyby byl Adama a Evu po jejich pádu do hříchu zahubil, byl by učinil spravedlnosti zadost. To však bylo v rozporu s Boží podstatou, která je láska a která jedinečně zachránila člověka. Záchrana člověka však vyžadovala, aby Bůh-Stvořitel se stal člověkem. Jako člověk vzal na sebe všechny lidské hříchy. Jako člověk ukázal, že lidé mohou plnit Boží vůli i za nejtěžších okolností. Kdo chce být spasen, musí vírou přijmout Kristovu oběť za své hříchy a svou víru projevit tím, že se ochotně podřídí Božímu zákonu lásky.

Boží zájem o záchranu stvořených bytostí skrze svou vlastní oběť dává tušit velikost jeho lásky.

33 let žil Bůh s člověkem jako člověk. Nad pokušením vítězil, jak můžeme vítězit my. Učil nás poslušnosti Božímu zákonu. Svou smrtí dokázal, že Boží zákon nelze obejít ani změnit. Zemřel jako hříšník, ale vstal z mrtvých jako Král.

1. Zaslíbený

Co čteme ve Starém zákoně o Kristově prvním příchodu?
Iz 9,6

Aby nás ujistil o své nezměnitelné radě pokoje, dal Bůh svého jednorozeného Syna, aby se provždy stal členem lidské rodiny. To je záruka, že Bůh splní své slovo. Bůh vzal na sebe lidskou přirozenost v osobě svého Syna a přenesl ji do nejvyšších nebes.

Jaké poselství přinesl anděl Marii? Luk 1,35

Kristus dal člověku moc zvítězit nad hříchem. Přišel žít jako člověk mezi lidmi a měl být vyzkoušen jako člověk. Ve svém člověčenství měl účast na Boží přirozenosti a svým vtělením získal v novém smyslu titul Božího Syna.

Anděl Gabriel objasnil Marii tuto myšlenku, když jí řekl, že mocí Ducha svatého počne a porodí Syna, který se plným právem bude nazývat „Boží Syn“. Marie ochotně přijala toto zaslíbení. Josef však byl na rozpacích, když poznal, že Marie čeká dítě. Dospěl k závěru, že manželství s ní, na které pomýšlel, by bylo omylem. Z ohledu na Marii, ji chtěl tajně opustit. Tenkrát ještě nevěděl o vznešeném poslání, které mu bylo určeno, aby byl pěstounem a vychovatelem Božího Syna. Anděl jej upozornil, aby Marii neopouštěl a on jeho rozkaz ochotně uposlechl.

2. Nebylo místa

Za jakých okolností se Ježíš narodil? Luk 2,7; Jan 1,11
Nebeští poslové v údivu pozorovali lhotejnost národa,

který z Boží vůle měl světu přinést světlo svaté pravdy. Kněží a učitelé národa nevěděli, že vbrzku se odehraje nejslavnější událost všech věků. Bezmyšlenkovitě opakovali své modlitby a okázale se přidrželi obřadní zbožnosti ve shonu za bohatstvím a světskou slávou; nebyli připraveni na příchod Mesiáše.

Kristus se narodil podle Božího plánu v jeslích. Od samého začátku jej provázela chudoba a ponížení. Ve svém životě se seznámil se všemi lidskými situacemi.

3. Na zemi pokoj lidem

Co se stalo, když pastýři hlídali svá stáda? Luk 2,9.13.14

Pastýři slyšeli nebeské poselství a viděli úkaz slávy. Izraelovi přišel Vykupitel! Provází ho moc, sláva a vítězství. Anděl je však musel připravit na to, aby svého Spasitele poznali v chudobě a ponížení. Nebeský posel jim řekl, jak najdou Ježíše. Se soucitným ohledem na lidskou slabost jim dopřál čas, aby se jejich zrak mohl přizpůsobit nebeskému jasu. Pak už radost a sláva nezůstaly zahaleny. Celá pláň byla ozářena jasným světlem Božích zástupů. Země ztichla a naslouchala chvalozpěvu: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle!“ (Luk 2,14).

Podle čeho poznali mudrcové, kdy mají přijít vzdát počtu narozenému Králi? Mat 2,2

Mudrcové byli přesvědčeni, že hvězda, která se jim zjevila, má zvláštní význam. Z Baláмова proroctví se dověděli, že „vyjde hvězda z Jákoba, povstane berla z Izraele“ (4 Moj 24,17). Že by právě tato hvězda byla předzvěstí toho Zaslíbeného? Mudrcové uvítali světlo nebeské pravdy, kterému nyní lépe rozuměli. Ve snu byli poučeni, aby šli hledat právě narozeného Krále.

4. Zachránění mají zachraňovat

Kdo byl odpovědný za Herodesovy ukrutné činy, které jsou zaznamenány v evangeliu Matouše 2,16?

Toto neštěstí si na sebe přivodili Židé sami. Kdyby byli Bohu věrní, byl by od nich odvrátil hněv krále. Jejich hříchy je však odloučily od Boha a oni zavrhli Ducha svatého, který byl jejich jedinou záštitou. Nestudovali Písmo a nechtěli se podříditi Boží vůli. Tvrdili, že Mesiáš přijde jako král, porazí jejich nepřátele a svým soudem pošlape pohany. Tím podporovali nenávisť svých panovníků. Satan chtěl Spasitele zničit tím, že lidé nepochopí správně Kristovo poslání. Záhuba však náhle postihla je samé.

V čem má pro nás první advent význam spásy? Řím 5,15

Bůh miloval hříšníky a přijal úkol služebníka, aby za nás lidi trpěl a zemřel. Kristus mohl zůstat po Otcově pravici a i nadále nosit královskou korunu a královský šat. On se však zřekl všeho bohatství, pocty a nebeské slávy. Stal se chudým člověkem a zemřel strašnou smrtí na Golgotě. Zakusil také zármutek a žal. Svým utrpením a smrtí očistil a spasil hříšný svět.

Proč učedníci nepochopili svého Pána? Mat 20,21—23

Celý Izrael upěl pod nadvládou Říma. Všichni Židé toužili po Mesiáši, který by je vysvobodil. Chtěli mít vlastní království. Jakub a Jan chtěli mít v tomto království čestné postavení.

Pán Ježíš chtěl otevřít jejich oči, které byly zaslepené pozemskou slávou. Vůbec nechápali účel jeho příchodu. Teprve po jeho zmrtvýchvstání poznali, že přišel vysvobodit svět ze satanova zajetí.

5. Platnost jeho krve

Jaký zdroj síly se nám otevírá, když přijmeme Kristovu oběť? Gal 2,20

Kristus přišel jako člověk, aby ukázal obyvatelům padlého světa i světům nepadlým, že Bůh učinil vše, aby lidé mohli zůstat Bohu věrní.

Čemu můžeme věřit na základě Ježíšovy smrti? 1 Jana 1,9

Věřící, kteří žili staletí před ukřižováním Krista, přinášeli oběti zvířat a ty jim ukazovaly na příchod Mesiáše. Těm, kteří žijí po jeho ukřižování, památka Večeře Páně připomíná, že Mesiáš přišel. Cesta k spáse je však pro všechny tatáž — a to je víra. (Srov. Abak 2,4; Řím 1,17)

Kristus nám ukazuje, že v něm můžeme být dokonalí. Sami to nedokážeme, dokonalými nás může učinit jedině on, když ho vírou přijímáme za svého Pána a Spasitele. Dává nám dar své dokonalosti, ještě když jsme hříšní. Naš nový život začíná vírou v Krista.

6. Nový život

Jakou pomoc a vítězství získáváme skrze Kristovu smrt?
Řím 6,3.4

O jaké jistotě vydává svědectví apoštol Pavel nauzdory skutečnosti smrti? Žid 11,13.16

Tatáž moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, probudí z mrtvých také jeho církve. Kristus a jeho církve jako nevěsta budou oslavení nad všechna panství světa. Vítězství vzkříšených mrtvých bude veliké v ono ráno zmrtvýchvstání. Satanova vláda bude u konce a Kristus bude oslaveným a vyvýšeným vítězem. Dárce života obdaří věčným životem všechny vzkříšené.

Již v tomto životě se křesťan připravuje na život ve společnosti nebeských andělů. To je důvodem jeho radosti již zde na zemi. Zbohacuje to jeho život. Naděje na lepší svět ulehčí i případný těžký životní úděl.

Jak chápali starozákonní lidé, co Kristus pro ně učinil?
2 Kor 3,13—15

Druhý příchod

Zákl. verš: Iz 61,1.2

Boží lid staré smlouvy toužebně očekával příchod Mesiáše. Izrael byl pod nadvládou nepřátelského Říma. Těšil se nadějí, že Vysvoboditel přijde. Matky vyprávěly svým dětem o zaslíbeném Mesiáši. Tak se tato naděje oživovala z roku na rok. Posilovala je v každodenní práci. Falešní mesiášové nejednou zneužili této naděje a sváděli lid ke vzpourám. Žalostné postavení lidu se tím ještě více zhoršovalo. Strach, že by také Ježíš mohl být falešným mesiášem, bránil mnohým, aby věřili, že je Synem Božím.

Při čtení prorockých spisů se Židé utěšovali pouze zaslíbeními o slávě a moci. Prorok Izaiáš však prorokoval, že Boží služebník „vyrostl jako proutek a jako kořen ze země vyprahlé“ (Iz 53,2). Nebude mít žádnou viditelnou krásu, což znamenalo, že jeho život bude nenápadný. Židé po ničem tak netoužili jako po svrnutí cizí nadvlády, aby si mohli vládnout sami. Necháпали, jakého Mesiáše Písmo prorokuje. Vlastní představy jim bránily poznat Ježíše.

Pěstuje-li se pochybnost, vyrostle z ní nevěra. Když se pak ukázalo, že Kristus je Mesiáš, bylo již příliš pozdě. Pýcha srdce vedla k strašným činům. Kněží i lid se postavili proti Bohu. Tak zůstali bez Ochránce V dalších generacích je stihalo jedno utrpení za druhým. Zaslíbení o druhém příchodu Krista je však pro opravdového věřícího povzbuzující nadějí.

1. Pán přichází

Jak předpovídali starozákonní proroci druhý příchod Páně? Iz 26,21 (Viz Žalm 50,3—5)

Kristus velice miloval člověka, a proto za svého pozem-

ského života mnoho trpěl a nakonec zemřel na kříži. Učinil tak proto, abychom jeho oběti byli spaseni. Když dokončil své pozemské dílo, vrátil se Kristus k Otci. Izaiáš zde říká, že přijde opět. Přijde jako soudce pro hříšníky a jako Král pro ty, kteří přijali jeho spravedlnost.

Proč byl druhý Kristův příchod zaslíben již tak dávno?
Řím 15,4

Člověk nemůže žít bez naděje. Naděje vyjasňuje obzor, ulehčuje cestu vpřed a srdce naplňuje radostí a písní. Lék nejlépe pomáhá těm, kdo mají velkou touhu žít.

Zaslíbení Kristova příchodu dává naději. Naše problémy jsou čím dál tím složitější. Na světě je stále více zla. Příchod Páně je světlem na konci dlouhého tunelu. V Písmu byl jeho příchod už proto slíben tak dávno, aby lidé v každé době měli tuto naději. Když Kristus přijde, shromáždí své k sobě.

2. Způsob jeho příchodu

Proč můžeme s jistotou očekávat Ježíšův příchod? Sk 1,11

Pán Ježíš šel s učedníky na horu Olivetskou. Zdviženými pažemi jim žehnal a pomalu se od nich vznášel a vystupoval k nebesům skrze moc, která překonávala zemskou přitažlivost. Učedníci se na něj upřeně dívali. Pak jim ho zahalil oblak slávy a z prostředku zástupu andělů, kteří jej doprovázeli, zněla ještě jeho slova: „Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa“ (Mat 28,20). Doznívala k nim ještě z výšin nejkrásnější a nejradostnější hudba andělských sborů.

Co řekl Pán Ježíš o způsobu jeho druhého příchodu?
Mat 24,30; 25,31

3. Místo pro vyvolené

Jak doložil Pán Ježíš slib o svém návratu, když učedníkům říkal, že odchází do nebe? Jan 14,1—3

Pán Ježíš odchází ke svému Otci, avšak ne proto, aby se po 33 letech pozemského putování již nikdy na svět nevrátil. Odchází do nebe, aby byl veleknězem svých následovníků a jejich zástupcem u Otce, Králem těch, jejichž jména jsou zapsána v knize života. Na zemi bude dále s nimi jeho svatý Duch jako Utěšitel a Pomocník ve všech těžkostech. Bude jim pomáhat, aby jejich víra v něho sílila a vytrvala. Posléze, po ukončení spasitelného plánu, se vrátí ve slávě. V onen velký den — tak jako při zničení Jeruzaléma — bude Boží lid zachráněn, každý, kdo je zapsán v knize života. Kristus zaslíbil, že opět přijde, aby své věrné vzal k sobě.

Z kterých Ježíšových slov cítíme naléhavost jeho druhého příchodu? Zjev 22,7.12.20

Pán řekl: „Aj, přijdu brzy“. Přesný čas sice neoznámil, proto téměř každá generace jej očekávala ve své době. Dnes však poznáváme zvláštní znamení toho, že jeho příchod se krajně přiblížil. Nežijeme snad ve světě ohroženém nukleárním zničením? Má svět nějaké východisko z krajně znečištěného životního prostředí?

Tato a jiná vážná znamení jsou věřícím lidem napomenutím, aby v moci zmrtvýchvstalého bděli, modlili se a pracovali pro spasení.

4. Všichni ho uvidí

Přijde Kristus viditelně, nebo nějak tajně? Zj 1,7

Pán Ježíš přijde viditelně. Sám řekl, že jeho příchod bude viditelný jako blesk. Přijde s mocí a slávou, s průvodem andělů, za zvuků pozounů a oznámí světu své vítězství. Jeho příchod očekáváme nejen jako nějakou velkou událost, kdy Pán zjeví svoji moc, ale jako událost, která změní svět.

Která znamení na nebi oznamují blízkost Kristova příchodu? Mat 24,29; Zj 6,12—14

5. Hrozba pro mír

Jaký stav je předpověděn na zemi před druhým příchodem Krista? Mat 24,6.7; 2 Tim 3,1—5

Čas milosti bude pomalu u konce. Jedna země povstává proti druhé. To však ještě není konec. Bůh zdržuje události posledních dní, dokud jeho lid nebude zapečetěn. Zbývající čas milosti využijme pro přípravu na setkání s ním.

Proč je stav církve před druhým příchodem Krista krajně nebezpečný? Zj 3,15.17

Opravdoví křesťané ochotně dbají na Boží rady a vedení Duchem svatým. Mnozí se však spokojují s povrchním křesťanstvím, kterému chybí pravá zbožnost. Často mluví a dělají to, co se jim líbí a ani si neuvědomují, že svým jednáním zarmucují Boha. Takoví lidé přijdou do Božího království jen tehdy, jestliže se obrátí. Pokládají se sice za vyvolené, ale Pán v nich nemá zalíbení. Nelíbí se mu jejich život a jejich modlitby ho urážejí. Každému z nich Pán Ježíš říká: „Probud se a číň pokání!“ Laskavě je napomíná, aby si od něho koupili zlato, bílé roucho a oční mast. Rozhodnout se však musí sami, zda chtějí mít podíl na spasení. Jinak je Pán vyplivne ze svých úst a zahynou. Boží trpělivost má své meze, třebaže jeho milost je nesmírná. Přijde čas, kdy už více nebude znít pozvání milosti. Pokání a návrat do otcova domu již nebude možný.

6. Žádoucí změna

Jak se může křesťan zbavit své polovičatosti? Zj 3,18

Každý musí dát Bohu odpověď. Jen pak může Bůh změnit jeho srdce. „Kup si ode mne zlato!“ To znamená, že musíme Krista poznat jako svého nejlepšího Přítel. Přátelství se upevňuje zkouškami. „Bílé roucho“ je dokonalý Kristův život, který musíme vlastnit. „Mast na oči“ je moudrost Ducha svatého. Ta nám pomůže, abychom slyšeli Boží hlas a rozuměli mu.

Která prorocká rada pomůže těm, kteří žijí před druhým příchodem Krista? Amos 4,12

V posledních dnech je zapotřebí konat dílo, které konal Jan Křtitel. Bůh potřebuje pracovníky, kteří připraví lid, aby v den Hospodinův byl vítězem. Naše poselství musí být takové, jako bylo Jana Křtitele. Ani v ohrožení života nezaváhal oznámit Boží slovo. Právě tak věrně je zapotřebí konat Boží dílo dnes.

Jaké poselství o potřebách církve před druhým adventem dává Pán Ježíš? Luk 21,34.36

4. úkol — dne 23. dubna 1983

Důvod druhého adventu

Zákl. verš: Jan 14,2.3

Boží láska zaslíbila, že Kristus se opět vrátí na zemi. Ženich nenechá svoji nevěstu — církev — nekonečně čekat. Stvořitel nezůstane navždy odloučen od koruny svého stvoření. Zlo musí být z vesmíru vymýceno, aby člověk i příroda mohly žít v původních rajských podmínkách. V zaslíbení o Kristově druhém příchodu je toto vše obsaženo. S apoštolem Janem smíme prosit: „Amen! Přijď tedy, Pane Ježíši!“ (Zj 22,20)

Hřích nemůže mít trvalé místo ve vesmíru. Stvoření bude v bezpečí navždy jen tehdy, bude-li definitivně rozřešena otázka hřichu. Má-li být Bůh Bohem, pak jím musí být všude. Bůh se nemůže smířit se zlem. Mezi Kristem a satanem nemůže být žádný pokoj.

Bůh miluje také ty, kteří jsou jeho nepřáteli. V mezilidských vztazích tomu tak nebývá. Bůh ví, jak spolu souvisí minulost, přítomnost i budoucnost. Starostlivě dbá o to, aby problém hřichu byl rozřešen tak, aby každý poznal, čím Bůh vlastně je.

Kristus nyní koná dílo v zájmu definitivního odstranění hříchu. Je to jeho velekněžské dílo ve svatyni svatých v nebesích. Toto dílo bude brzy u konce. Hřích bude vykořeněn. Boží hněv dopadne na ty, kteří Boží dobrotu a milost trvale odmítali. Odboj proti Bohu skončí a s ním rovněž strašné dějiny hříchu.

1. Přejde pro své

Proč musí Ježíš znovu přijít? Jan 14,3

Při Ježíšově druhém příchodu bude církev v krajní tísní. Z proroctví Zjevení 13. kapitoly vysvítá, že věrným hrozí jistá smrt. Jen náhlý Kristův příchod tomu zabrání. Budoucnost věřících se bude jevit beznadějně a tehdy přijde Ježíš na oblacích. Když se vše bude zdát beznadějně, Kristus zachrání svůj lid. Dovolí, aby prošel soužením a byl tak očištěn. Jeho lid bude vyzařovat dokonalou Ježíšovu osobnost. Svě věrné poctí tím, že si je vezme k sobě.

Co bude znamenat druhý příchod Kristův pro národy světa? Dan 2,44

Obraz, který Nabuchodonozor viděl ve snu, znázorňoval nejen úpadek moci a slávy pozemských království, ale i ochabnutí vlivu náboženství a hodnoty těchto národů.

2. Úzkost národů

Může být na hřích také jiná odpověď, než je Kristův návrat a jeho království? Luk 21,25.26

Kdo očekává Pána, očišťuje svoji duši poslušenstvím pravdy. Bdělost se pojí s opravdovým úsilím. Vědomí blízkosti příchodu Páně probouzí u věřících horlivost při spolupráci s nebeskými anděly na záchraně jiných. Hlásají pravdy, které se týkají zvláště dnešní doby. Tak jako kdysi Enoch, Noe, Abraham a Mojžíš přinášeli pravdu pro svou dobu, tak Kristovi služebníci zvěstují zvláštní varovné poselství pro dnešek.

Vi to svět skutečně, že Kristus opět přijde? Luk 21,35

Den Páně se rychle blíží. Jeho blízkost neprobouzí svět ze smrtelného spánku. Když je slyšet hlas „pokoj a bezpečnost“, tehdy rychle přijde na ně zahynutí“ „a neujdou“ (1 Tes 5,3). Ten den přijde jako zloděj v noci.

3. Poskvrněná země

Co říká Izaiáš o hříšnostech, jichž jsme dnes svědky?
Iz 24,5.6

Země je také poskvrněná. Bůh je svatý. Dal svůj zákon, aby lidé i svět byli čistí. Neposlušností tohoto zákona ničí lidé sebe i svět, v němž bydlí. Nemoc hříchu kazí základnu pod našima nohama, pokrm, který jíme, vodu, kterou pijeme, i vzduch, který dýcháme. Situace je horší rok od roku. Kdyby Bůh nezasáhl, hřích by natolik zničil lidstvo a podmínky k životu, že další život by už nebyl možný. (Viz 1 Moj 6, 5.11.12)

Jak se dívá nebe na tuto závěrečnou scénu dějin světa?
Zj 7,1–3

Máme být spolupracovníky nebeských andělů a spolu s nimi zjevovat světu Krista. Andělé trpělivě čekají na naši spolupráci, protože člověk je povolán k obecenství s člověkem. Odevzdáme-li se cele Kristu, mohou andělé skrze náš hlas zvěstovat Boží lásku.

4. Bůh je soudce

Který další důvod pro Kristův návrat uvádí Žalm 50,3–6?

PŘIJDE. Přichází soudit. Ze souvislosti vyplývá, že je to soud na konci dějin.

NEBUDE MLČET. Bůh bude soudit jednání člověka.

OHĚŇ. (2 Moj 19,16.18)

SHROMAŽDĚTE. (Mat 24,31)

MĚ SVATÉ. U tohoto soudu se dítky Boží nemusí bát.

PŘI OBĚTECH. Smlouva na Sinaji byla přijata při oběti a klopení krví (2 Moj 24,5–8; 1 Moj 15,9–18).

Základem Nové smlouvy je oběť Kristovy krve (Žid 9,18—23). Při druhém příchodu Krista budou svatými ti, kteří přijali spásnou moc Ježíšovy krve.

JEHO SPRAVEDLNOST. Tato slova zvláště vyniknou v den Ježíšova druhého příchodu. Lidem musí být jasné, že základem soudu je svatý a neomylný zákon Boží.

5. Osud nepřítele spasení

Čemu učiní konec Kristův druhý příchod? 2 Tes 2,8

Výraz „dechem úst svých“ nemusí znamenat slovo nebo výrok. To by bylo jistě vyjádřeno, že jde o slovo z jeho úst. Přicházející Kristus má moc, že i dech jeho úst má tutéž smrtící moc jako zásah meče.

Jak se budou chovat bezbožní při příchodu Ježíše Krista? Zj 5,15—17; 16,21

Apoštol Jan viděl ve vidění, jak se lidé snažili ukrýt se. Hřích se totiž vždy instinktivně chce skrýt. V ráji Adam a Eva se před Bohem také chtěli skrýt. Na hříchu je strašné to, že lidi nutí k útěku před Bohem. Naproti tomu vykoupení Ježíše Krista záleží v tom, že člověk získává nový vztah k Bohu a už se před ním nemusí skrývat.

6. Píseň Mojžíšova a Beránkova

O čem vypráví chvalozpěv církve po jejím konečném vysvobození? Zj 15,3

Je blízko den, kdy bude Boží tajemství odhaleno, všechno Boží počínání ospravedlněno a zjevena bude vláda jeho spravedlnosti, milosrdenství a lásky. Když bude pozemský boj skončen a všichni svatí se sejdou v nebeské vlasti, nejdřív zazní píseň Mojžíše, služebníka Božího. Pak bude následovat píseň Beránkova, která opěvuje milost a vykoupení. Velice zvučně a v dosud neslýchaných tónech bude znít píseň o Boží péči po celou dobu lidských dějin. Jedinečně vynikne soulad zákona, proroctví a evangelia. Dějiny pozemské už definitivně spasené církve, která je

teď v nebi, se soustřeďují kolem Krále z Golgoty. Obsahem písně je následující: Kristus je všechno a ve všem. Všichni zpívají píseň Mojžíšovu a Boránkovu. Je to nová píseň, dosud nikdy nezněla v nebesích.

Můžeme mít jistotu, že po posledním Božím soudu se už hřích nikdy neobjeví? Nahum 1,9

Celý vesmír bude svědkem toho, jaká je povaha hříchu a jaké jsou jeho následky. Zničení hříchu hned na začátku by v andělech vzbudilo strach a zneuctilo by Boha. Nyní bude důkazem Boží lásky a upevní čest Boží přede všemi bytostmi vesmíru, které nadšeně plní vůli Boží a v jejich srdci je Boží zákon. Zlo se už nikdy neobjeví.

5. úkol — dne 30. dubna 1983

Nepřátelé církve

Zákl. verš: Zjev 13,1

Pán Ježíš nazývá „brány pekla“ nepřítelem. Tento nepřítel nemá naději na úspěch. Z výrazu poznáváme, kdo je nepřítelem a že bojuje proti Božímu lidu. Lid Boží byl terčem útoků nepřítele po celou dobu lidských dějin. Novozákonní církve přesto rostla. Krev mučedníků byla doopravdy semenem církve. Zvěst o Ježíši Kristu je dnes hlášána po celém světě. Utrpení je cenou, kterou musí křesťan platit, protože žijeme v hříchu. Utrpení je však školou pro budoucí život. Zůstane-li církev na Boží straně, jistojistě zvítězí.

Křesťané musí zůstat věrní Boží pravdě, které uvěřili a jejímu šíření věnovat své nejlepší síly. Někdy to naráží na veliké překážky a víra jednotlivců prochází očištným ohněm každodenních zkoušek. Příklad tří neohrožených mládenců tváří v tvář Nabuchodonozorovu příkazu byl, je a zůstane zářným svědectvím o tom, že přes hrozbu smrti v ohnivé peci „brány pekla“ nemají poslední slovo.

Zákon mocného krále nezastrašil Daniele, aby se přiznal ke svému přesvědčení, ale podle něj i denodenně žil a za každých okolností jednal. Pod hrozbou ztráty života v jámě hladových lvů musel volit mezi požadavky perského krále a věrností svému Bohu. Rozhodl se pro Boha. Jeho volbu zpečetil Bůh zázračným vítězstvím.

Opravdoví křesťané neměli nikdy a nikde lehký život. Církev je ve stálém nebezpečí. Dokud však v srdcích věřících i ve vesmíru vládne Kristus, nemusí se církev strachovat, že by ji „brány pekla“ přece jen přemohly.

1. Šelma podobná leopardovi

Jakým symbolem ukazoval Jan rané křesťanské církvi na těžkosti v blízké budoucnosti? Zj 13,1.2

Zjevení kap. 13 uvádí symboliku několika světových mocností. Tyto světové mocnosti se vystřídaly v průběhu dějin. Symbolická moc šelmy, která byla podobná leopardovi, dostala svou moc od „draka“. Na sklonku věků ji obdrží od mocnosti, která bude podobná beránkovi. To vyvolává údiv celého světa. Prvokřesťanská církev nemohla mít jasnou představu o ničivém rozsahu těchto mocností. Věřící věděli, že drak je obávaným nepřítelem těch, kteří s pomocí Krista zachovávají Boží zákon. Oni už totiž zakusili drakovu moc.

Které další výrazné znaky moci této šelmy byly církvi zjeveny? Zj 13,4–6

Apoštol Pavel upozornil církev, aby neočekávala Kristův příchod za jeho života. „Prve přijde odstoupení, a zjevení bude ten člověk hříchu, syn zatracení“ (2 Tes 2,3). Pavlovo upozornění platilo pro dlouhé křesťanské údobí, dokud nezazní poselství o Kristově druhém příchodu po celém světě. Před druhým Kristovým příchodem bude na jedné straně falešné duchovní probuzení a na druhé straně obdrží Boží lid vláhu pozdního deště. Pravé oživení poukazuje na Boží zákon a víru v Ježíše, zatímco falešné probuzení zesměšňuje zákon Boží a drží se lidských tradic více než Božího slova.

2. Změna časů a zákonů

Co poznáváme ze souvislosti Dan 7,8. 24.25 a Zjev 13,5—8?

Porovnáváme-li biblické desatero s tradičně přijímaným zněním Božího zákona, nalézáme zde opovážlivou změnu. Nejde o nějaké formální malicherné rozdíly, nýbrž o základní otázku, zda lidé mají právo svévolně měnit Boží zákony a jakou mocí tak činí.

Jak byl ovlivněn osud církve působením antikrista? Zj 13,11—17 (viz též Zj 12,11)

Ti, kteří chtějí zvítězit, musí napnout všechny síly a prosit Boha o pomoc. Příklad Kristův ukazuje, že člověk může ve zkoušce obstát a zůstat čestným.

Křesťanská církev prvních století rozuměla budoucím událostem lépe, než si myslíme. Existují důkazy, že církev se modlila, aby raději nadále trvala vláda pohanského Říma (symbol draka), nežli aby se dostala k moci obávaná šelma, (tj. malý roh, člověk hříchu, antikrist).

3. Roky, měsíce a dny

Jak dlouho měla trvat zdánlivě neomezená moc antikrista? Zj 13,5

Vedle 42 měsíců uvádí Písmo ještě časový úsek tři a půl času (Dan 7,25) a 1260 dní (Zj 11,3). Z těchto číselných údajů vysvítá, že jde o jeden a týž časový úsek. Na základě historických událostí můžeme tyto prorocké údaje vztáhnout na období od roku 538 až do roku 1798 po Kr. Je pozoruhodné, že Bůh již předem určil každé nepřátelské mocnosti časový úsek jejího působení. Francouzská revoluce udělala tečku za neomezenou mocí církve, která byla opět odkázána do náboženské oblasti.

Čím má antikristova moc před druhým Kristovým příchodem získat nový vliv? Zj 13,11.12

Uzdravení „smrtné rány“ může znamenat, že francouzskou revolucí omezená moc církve znovu získala moc.

Co ztratila v politické sféře — podle prorockých slov — měla vyvážit druhá mocnost znázorněná zvířetem podobným beránkovi.

4. Šelma ze země

Jaký cíl má šelma ze země? Zj 13,13.14

Církev se poznenáhlu odchylovala od pravd evangelia, přijímala za své pohanské nauky a odvolávala se na tradici a tak ztratila moc Ducha. Protože však nechtěla přijít o vliv na široké masy lidí, pomáhala si státní mocí. Něco podobného můžeme očekávat také před druhým příchodem Ježíše Krista: sjednocené úsilí vedoucích mnoha církví, aby prosadili určitá věroučná stanoviska za pomoci státní moci. To může být znamením nebezpečného dokreslování „obrazu šelmy“.

Mohou tyto nedobré síly zvítězit nad lidem Božím? Zj 14,1.4.5; (srov. Zj 15,1.2)

Na konci boje bude celé křesťanství rozděleno jen na dvě třídy — v jedné budou ti, kteří zachovávají přikázání Boží a mají víru v Ježíše, v druhé ti, kteří uctívají šelmu a její obraz, a přijali její znamení. Prorok na ostrově Patmos viděl, jak ti, „kteří zvítězili nad tou šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží. A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkova“ (Zj 15,2.3).

5. Duchové démonů

Někteří lidé se domnívají, že doby velkých mocností, jak je popisuje Daniel, Pavel, Jan a rovněž i E. G. Whiteová, už minuly. Měli bychom se však zamyslet nad duchovními proudy ve světě. Místní i celosvětové problémy dosahují takových rozměrů, že zaznívá volání po rozhodných krocích na „záchranu světa“. Přibývají různá náboženská hnutí, vznikají nové církve, které věří evangeliu, tvoří se skupiny.

které očekávají duchovní dary, vznikají nové druhy spiritismu, a vynakládá se velké úsilí na sjednocení církví. To vše má být určitou odpovědí na nemoci světa.

Před čím varoval Pán Ježíš věřící na konci času? Mat 24,24; Zj 16,14

Zázračná moc, která se projevuje ve spiritismu, působí také na ty, kteří poslouchají raději člověka nežli Boha. Duchové, kteří zde působí, budou prohlašovat, že je posílá Bůh. Budou lamentovat nad bezbožností a poklesem mravnosti ve světě. Probudí nenávist vůči těm, kteří těmto duchům věřit nechtějí.

V čem se projeví působení tři spojených svůdných mocí? Zj 13,16; 16,14—16

Písmo předpovídá, že spiritismus, okultismus a zázračné uzdravování budou mít v křesťanském světě velký vliv. I ve století vědy a vesmírných letů dřímá v mnohých lidech touha proniknout tajemno. Milióny lidí jsou pod vlivem spiritismu. Písmo jasně zakazuje zabývat se okultismem, protože zde nepůsobí Duch Boží, nýbrž duch satanův.

6. Pomoc v těžkostech

Jak mohou věřící odolat těmto strašným mocnostem zla? Žalm 46,2—4 (viz Iz 43,1.2)

Ti, kteří chtějí zachovávat všechna přikázání Boží, zakusí protivenství a posměch. Tomu všemu mohou čelit v Boží síle. Chtějí-li obstát ve zkoušce, která na ně čeká, musí rozumět Boží vůli, která je zjevena v Božím slovu. Mohou Boha ctít jen tenkrát, jestliže mají správnou představu o Boží povaze, o Boží vládě a o Božích úmyslech a jestliže podle toho také žijí. Jen ti, jejichž mysl je zásobena Boží pravdou, obstojí v posledním velkém boji.

Jaký bude konec symbolických mocností draka, šelmy a falešného proroka? Zj 20,10

Naděje světa

Zákl. verš: Sk 4,12

Lékaři se nepodaří uzdravit člověka, který sám nemá chuť žít. Státníci jsou často znepokojení při pohledu na dnešní mezinárodní situaci. Slábne naděje na rozřešení nesčetných problémů dnešního světa. Věřící však nalézají východisko i z dnešního zmatku a s důvěrou hledí do budoucnosti. Ví totiž, že všechno ve světě směřuje k závěrečnému vyvrcholení. Posiluje jej Jobovo vyznání: „Já vím, že Vykupitel můj živ jest a v den nejposlednější nad prachem mým se postaví“ (Job 19,25).

Člověk spoléhal na mnohé, co by mohlo být odpovědí na jeho otázky. Naděje se vkládala do doby, politiky, filozofie a různých jiných forem víry v dobro člověka. V průběhu dějin zklamalo vše. Záchrana je jediné v Bohu. Naším Spasitelem může být jen Stvořitel nebe a země. Bez Krista by brány pekla přemohly církve i svět.

1. Beránek na Sionu

Jaké zaslíbení nalézáme v Písmu, že církev posléze zvíťazí? Zj 14,1; 7,9

Zde je zmínka o počtu 144 000. Nemůžeme jistě říci, kdo náleží k tomuto zástupu vyvolených. Jedno je však jisté: jsou to ti, které vykoupil svou krví Ježíš Kristus. Je to záruka, že jeho následovníci ze země dostanou nebeskou odměnu.

Když chtěl Pán zjevit milovanému Janovi dějinný průběh církve budoucích časů, ujistil jej o Spasitelově zájmu a péči o jeho lid. Ukázal mu „podobného Synu člověka“, který se prochází mezi zlatými svícny, jež jsou symbolem

sedmi církevních sborů. Jan viděl velké zápasy církví s pozemskými mocnostmi, ale viděl také konečné vítězství a vysvobození věrných. Viděl, jak se církev dostala do těžkého zápasu se šelmou a jejím obrazem a jak se pod trestem smrti vymáhalo její uctívání. Viděl však ještě dál, až za obzor a na hoře Sion spatřil Beránka se společností, která místo znamení šelmy měla „na svých čelích napsáno jeho jméno a jméno jeho Otce“ (Zj 14,1). Viděl také ty, „kteří zvítězili nad šelmou a jejím obrazem a číslem a nad počtem jména jejího a stáli nad skleným mořem, v ruce měli harfy a zpívali píseň Mojžíšovu a Beránkovu“ (Zj 15,2,3).

K čemu mělo sloužit zřízení církve na zemi? Mat 28,19,20

Boží lid musí vynaložit co největší úsilí k zvěstování Boží pravdy, pokud trvá čas milosti. Proto musí prosit o Boží pomoc.

2. Evangelium o království

Kdy — podle Ježíšových slov — se uskuteční jeho příchod? Mat 24,14

Pán Bůh už dlouho čeká na to, že celou církev pronikne duch sluzby a každý její člen bude pro něho pracovat podle svých schopností. Budou-li všichni členové Boží církve konat dílo, které jim bylo uloženo, pak se celý svět brzy dozví o Božím radostném poselství i o jeho varování a Pán Ježíš se na tuto zemi vrátí s mocí a velikou slávou.

Kterou práci mimo zvěstování evangelia je také nutno konat? Jak 1,27

Posláním církve je dokončit dílo, které započal náš Pán. Řeky jsou lemovány zelení po obou jejich březích. Kristova cesta byla lemována skutky lásky. Kamkoli přišel, přinášel štěstí a vracel zdraví. Podobnými skutky se má vyznačovat také život jeho následovníků, aby lidé poznali, že bývají s Ježíšem.

3. Žena a její potomstvo

- Kdo je úhlavním nepřítelem církve a jejího díla dnes právě tak jako i kdysi v dějinách? Zj 12,14.17

Symbolem draka nebo hada je zobrazen nepřítel spasení. Církevní dějiny jsou vlastně dlouhým řetězem démonských útoků na Boží lid, a tudíž dějinami zkoušek víry. Démoni jsou padlí andělé a jejich nejhlavnějším posláním je, aby pokoušeli a trápili lidi. Společně se satanem byli vyvrženi z nebe a působí na zemi do té doby, pokud jim to Bůh dovolí.

Co učinil původce hříchu, aby zabrzdil dílo věřících? Zj 12,13

Velký spor mezi dobrem a zlem se bude stupňovat, čím více se bude blížit příchod Kristův. Satanův hněv proti církvi se projevoval ve všech dobách. Až se však církev přiblíží svému konečnému vysvobození, nepřítel spasení začne působit ještě mocněji. V posledním velkém boji vyvine veškerou sílu, aby dosáhl cíle. Jeho svody budou rafinované a útoky prudší. Kdyby bylo možné, svedl by také vyvolené.

1. Boj se svatými

Jak chránil Pán Bůh svůj lid v dobách duchovního temna? Zj 12,16

Počínaje 6. stoletím začalo období předpověděné v proctvích. Rozpoutalo se pronásledování věrných. Svět byl jediným bojištěm. Během celých staletí nalézala Kristova církev své útočiště na odlehlých a pustých místech. Naplnila se slova proroka: „Žena utekla na poušť, kde měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za tisíc dvě stě šedesát dnů“ (Zj 12,6).

Co píše Jan o návratu nebezpečných dob pro církev? Zj 13,7; 12,17

Boží slovo varuje před blížícím se nebezpečím. Kde zůstane varování bez povšimnutí, tam pozná svět dábelké záměry mocí temností. Pak však již může být pozdě. Zla

neustále přibývá jak ve světě fyzickém, tak i v mezilidských vztazích. Nepřítel spasení nenápadně připravuje svůj poslední úder.

Proč církev mohla a může zvítězit nad každým útokem nepřítele? Zj 13,10b

Vítězství antikrista není protikladem vítězství věřících. I když se nepříteli dařilo po celé generace věřící fyzicky likvidovat, přece zůstali věrni až do konce. Satan může s věřícími dělat ledacos, ale od Ježíše je odtrhnout nemůže. V dějinách církve nalézáme nespočet příkladů statečných a věrných následovníků Ježíše Krista, kteří ani v největším utrpení nepřestali důvěřovat Bohu. V tom je důkaz síly Kristovy pravdy.

5. „Mým klenotem“

Jak velké je zaslíbení Páně, že svůj lid opět zachrání? Mal 3,17

V uvedeném verši se zřetelně mluví o neochvějné naději věřících. Bůh se nebude nečinně dívat, jak nepřítel utlačuje jeho lid (v. 16). Ježíšovi učedníci žijí z této důvěry, i kdyby všichni povrchní vyznavači Krista o tom pochybovali (srov. v. 13–15 a Žalm 73). V 17. verši je řešení: Bůh se slituje nad svými, protože jsou jeho klenotem. Ze souvislosti je zřejmé, že se jedná především o zaslíbení pro čas konce.

Co udělá Pán pro záchranu svého lidu? Zj 22,12

Lev z Judy bude strašlivým pro ty, kteří odmítli jeho milost. Těm, kteří Boha poslechli a zůstali mu věrni, bude Beránkem Božím. Oblakový sloup děsí ty, kteří neposlouchají Boží zákon, ale světlem milosti a svobody je těm, kteří jeho zákony zachovávali.

6. „Aj, Bůh náš tento jest“

Jakou zkušenost prožijí všichni věrní následovníci Krista? Iz 25,9

Kristus shromáždí své dítky k sobě. Na světě měli ne-

dostatek, trpěli a často byli zarmoucení. Milióny jich zemřely potupnou smrtí, protože odmítly věřit satanovým podvodům. Lidské soudy je často hodnotily jako zločince. Bliží se však den, kdy „Bůh sám je soudcem“ (Ž 50,6). Pak budou soudní výroky změněny. Bůh „z celé země odstraní potupu svého lidu“ (Iz 25,8). Každý dostane bílé roucho (Zj 6,11) a budou nazváni „lidem svatým, vykoupenými Hospodinovými“ (Iz 62,12).

Jak velké bude vítězství svatých? Zj 21,4

Ve věčném městě vykoupení pozdraví ty, kteří je přivedli k Spasiteli. Všichni chválí toho, který zemřel, aby lidé mohli žít s Bohem. Boj se skončil. Vítězný zpěv naplní nebesa. Vykoupení budou zpívat radostný chvalozpěv: Hoden je Beránek, který byl zabit, ale opět žije, přijmout čest a slávu jako vítězný přemožitel.

7. úkol — dne 14. května 1983

Poslední nepřítel je přemožen

Zákl. verš: 1 Kor 15,26

Ježíš na kříži zvolal: „Dokonáno jest.“ Hrob, zmrtvýchvstání, nanebevstoupení, jeho velekežšská služba, druhý příchod, tisícileté království, konečný soud a nová země — to vše bylo tehdy pro Spasitele budoucností. Z toho vyvozujeme, že výkřik „dokonáno je“ znamenalo ukončení obětího smíření. Po kříži na Golgotě „není již více obětí za hřích“ (Žid 10,18). Po svém zmrtvýchvstání žil zde ještě nějaký čas na zemi a svým učedníkům zaslíbil: „Přijdu opět“. Co bude znamenat jeho příchod pro jeho následovníky, pro jeho nepřátele a pro celou zemi?

Předpovědi o budoucnosti světa nejsou radostné. Není naděje, že změna povede k lepšímu. Boží proroci předpovídají „tmu a mrákoty“ (Iz 60,2). „Zlí lidé a podvodníci půjdou v horší“ (2 Tim 3,13). „Povstane národ

proti národu a království proti království, budou zemětřesení, místy hlad i mor, hrůzy i zázraky z nebe“ (Luk 21,10.11).

Tyto temné předpovědi jsou důsledkem působení hříchu. Dalo by se o nich dlouho hovořit, ale obraťme list a všimněme si té lepší zvěsti. Tmou prosvítá jasný paprsek naděje — Kristův druhý příchod. To, co Ježíš při svém prvním příchodu započal, dokončí při druhém. Pak bude zničen největší nepřítel lidstva — smrt.

1. Poslední nepřítel

K čemu se upírá naděje všech věřících? 1Kor 15,54.55 (viz 1 Tes 4,16.17)

Při prvním vzkříšení povolá Kníže života své vlastnictví z hrobů. Až po onu vítěznou chvíli, kdy zazní Boží polnice a vykoupení vstanou, odpočívají ve svých hrobech jako vzácné poklady, které Bůh zná jménem a opatruje je. Mocí Spasitele budou vzkříšeni k životu.

Kdy odbije hodina soudu pro všechny, kteří zavrhli dar věčného života? Jan 5,29; Zj 20,5

Na konci tisíciletého království budou vzkříšeni ti, kteří odmítli dar věčného života. Cílem tohoto druhého vzkříšení není nějaká jiná možnost obrace ní, pokání nebo Božího odpuštění. Pán přijde v průvodu svých svatých a ukončí dějiny hříchu a hříšníků, které řídí nepřítel spasení jako původce veškerého zla. To je druhá smrt, po níž už nenásleduje zmrtvýchvstání. A to bude také definitivní zánik smrti.

2. Bez úzkosti a strachu

Čím se vyznačuje postoj věřících k smrti? Ž 23,4

Většina lidí umírá bez naděje na věčný život. Jaký div, že mnozí celou silou lpí na pozemském životě. Jistě i věřící rád žije a není bez obav před smrtí, avšak s důvěrou svěří svůj život do Božích rukou. U vědomí, že tento život je jen přípravou na život věčný, dojde-li k oka-

mžiku odchodu z tohoto života, odchází klidně. Jsou křesťané, kteří smrt pokládají za bránu k věčnému životu. Tento názor převzal řecký filozof Platon od Egypťanů a církev z něj odvodila učení o „nesmrtelnosti“ duše. Písmo však učí, že žádná část člověka samostatně nežije dál po smrti. Smrt je tedy přerušením a nikoli pokračováním života. Pro věřící má druhý příchod Kristův prvořadý význam (viz Jan 5,28.29).

Jak se dívají na smrt lidé nevěřící?

Odpověď na tuto otázku závisí od toho, jak člověk smýšlí o Bohu, životě a smrti. Smrt ve skutečnosti je pro věřící i nevěřící nepřitelem. Naděje na věčný život zmiňuje věřícím osten smrti. Právě tato naděje schází nevěřícímu, pro kterého je smrt nepřeklenutelnou propastí. Mnozí nevěřící to dosvědčují svými výroky.

3. Věčné království

Čím se liší Boží království od všech lidských vládních systémů? Dan 2,44

Bůh při stvoření světa ustanovil člověka správcem, který měl být odpovědný pouze jemu. Po pádu do hříchu začal stále více převládat názor, že člověk dokáže vládnout a vést všechny záležitosti světa zcela sám. Také izraelský národ šel touto cestou. Dějiny spolehlivě zaznamenaly lidský experiment samovládců. Nalézáme v něm jména tyranů, ale i dobrých vládců. Rozsévají buď žal nebo radost miliónům lidí. Vždy však bylo mnohem méně radosti a štěstí nežli bolesti a utrpení. Kristův příchod to vše změní. „Království to na žádného jiného nespadne.“ Kristus zaujme místo, které mu patří jako Vládcí vši země.

Proč dojde k této dramatické změně?

Od Adamova pádu byla spravedlnost lidmi pošlapávána. Běh událostí sice Bůh usměrňoval, i když dovolil vládnout lidem zlým a démonským silám. Kristův návrat na naši zemi to všechno změní. Jeho vláda bude vládou spravedlnosti. „On konec učiní, nezdvihne druhé rány“ (Nah 1,9).

4. Podobni Jemu

Co se stane s naší smrtelnou přirozeností při druhém příchodu? 1 Jana 3,2

Život po zmrtvýchvstání není pokračováním pozemské existence po celou věčnost. Způsob našeho zemského bytí nazývá ap. Pavel „tělo a krev“. Tím není míněna jen naše tělesnost, třebaže také ona patří k tomu, ale celá naše bytost včetně intelligence. Naše zemské tělo nemá místa tam, kde je Bůh „vším ve všem“.

Výraz „podobní jemu“ znamená, že tehdy se uskuteční původní určení člověka: bude obrazem Božím. Pavel používá v Řím 8,9 a Fil 3,21 totéž slovo.

Jak ličí Malachiáš zkušenost věřících? Mal 4,2.3

5. Tak, jak je čistý On

K čemu vede věřícího člověka naděje na věčný život? 1 Jana 3,3

Opravdu věřící člověk se nikdy nebude považovat za tak čistého, že by do Božího království mohl přijít bez Ježíšových zásluh. Spíše je tomu tak, že naděje na věčný život zkvalitňuje náš pozemský život. Čím déle se něčím zabýváme, tím více se tomu podobáme. Duchovní život přichází shora. Modlitbou a studiem Písma dýcháme nebeské ovzduší. Kdo se snaží vejít do Božího věčného království, pracuje již zde na sobě.

Kdy dosáhne křesťan věčné společnosti s Kristem, které je jeho cílem? Zj 7,4.9

Odkud čerpá věřící sílu k vítězství? Iz 40,29—31

Kristus ti dnes říká: Jsem s tebou. Podpírám tě v tvém opravdovém úsilí. Připravuji pro tebe vzácná vítězství. Posilím tě v mojí službě. Tvé úsilí o záchranu jiných, kteří jsou ještě v moci hříchu, korunuji úspěchem.

6. Přístup ke stromu života

Jaké podmínky musíme splnit, chceme-li vejít do Božího města? Zj 22,14

Jen roucho těch je čisté, kteří je vyprali v drahé krvi Božího Beránka. Toto vědomí probouzí hlad a žízeň po Ježíšově spravedlnosti. Přejeme si, aby náš život byl v souladu s Božími přikázáními skrze moc Ducha svatého.

Můžeme být jisti, že se splní naše touha po životě věčném? Žid 11,16

Na tomto světě jsme poutníky a cizinci. Očekáváme lepší vlast, nebeskou. Naše občanství je v nebesích, odkud očekáváme našeho Spasitele. Od jeho příchodu nás dělí už jen krátká doba. Důvěřujme svému Pánu a přenechme mu své starosti. On si přeje, abychom břímě svého života vložili na něho a chce být naší silou i útěchou. „V onen den řekneš: Vzdávám tobě chválu, Hospodine! Rozhněval ses na mne, tvůj hněv se však odvrátil a potěšils mě. Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou. S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.“ (Iz 12,1–3)

8. úkol — dne 21. května 1983

Tisícileté království

Zákl. verš: Zj 20,1.2

Výraz tisícileté království (milénium) znamená časový úsek mezi druhým příchodem Krista a konečným zničením těch, kteří odmítli Boží lásku. Boží soud nad hříchem a jeho následky jasně ukázal, že démonské síly a sobečtí lidé znemožnili další život lidstva na zemi. Druhý příchod Kristův zakončí toto dílo smrti. V dnešním úkolu budeme studovat 1) dílo vykoupených, 2) osud hříšníků a 3) počínání satana a jeho pomocníků během milénia.

Učení o tisíciletém království je jednou z nejméně pochopených pravd bible. Předně je to pro nesprávný lid-

ský názor a dále pro nesprávné pochopení díla Izraele v biblickém proroctví. Podle názoru některých je tisícileté království určeno k zvěstování evangelia židovskému národu s možností obrátit se. Podle jiného názoru je to čas vlády antikrista. Ještě jiný lidský názor v tom vidí konečnou odměnu lidského úsilí politického — „tisíciletí pokoje“. Pro většinu ostatních lidí zůstává tisíciletí nejasným pojmem. Z hlediska Písma není ani jeden z uvedených názorů správný.

Písmo učí, že tisícileté království spadá do období mezi prvním a druhým vzkříšením. Během této doby svatí všech dob budou se svým Spasitelem v nebesích. Na konci tisíciletí sestoupí svaté město se svatými na tuto zemi. Hříšní lidé budou probuzeni při druhém vzkříšení, vystoupí po celé šíři země v čele v původcem hříchu. Chtějí oblehnout město svatých, ale tehdy sestoupí oheň od Boha z nebe a zničí je. Tímto ohněm bude očištěna země od následků zlořečenství. Boží vesmír bude zbaven hříchu.

1. Odplata nekajícím

Co se stane s nekajícími při druhém příchodu Ježíše Krista? 2 Tes 1,6—10

Zjevení 20. kapitola popisuje na jedné straně skončení zla i s jeho původcem a na druhé straně nás ujišťuje o vítězství Božího lidu. Kdo studuje Písmo, tomu neunikne Ježíšova výzva k bdělosti. Pán důrazně upozorňuje, že jeho druhým příchodem se skončí doba milosti. Žádná jiná možnost pro přípravu na věčnost podle Písma neexistuje.

Dějiny lidstva jsou dostatečným svěděctvím pustošivé moci následků hříchu, ale také svěděctvím neskonale lásky Boží k lidem.

Proč je zvěst o druhém příchodu Krista radostnou zvěstí? 1 Tes 4,16—18

Slavná proměna vykoupených nastane po skončeném boji a utrpení. Smyslem utrpení bylo osvobodit Boží lid od

zalíbení v hříšném světě. Lid Boží touží po brzkém příchodu svého Vykupitele tak, „jako jelen dychtí po tekutých vodách“ (Ž 42,1).

2. Úloha vykoupených

Co se děje v nebesích během tisíciletí? Zj 20,4.6

Slova o soudu bezpochyby souvisí s Dan 7,22, kde je uvedeno, že „soud byl předán svatým Nejvyššího“. Je to ten soudní proces, o němž mluví apoštol Pavel: „Zdali nevíte, že svatí budou soudit svět? Zdali nevíte, že budete soudit anděly?“ (1 Kor 6,2.3) Soud se bude skládat z důkladného průzkumu všech záznamů souzených, takže každý vykoupený se bude moci přesvědčit o Boží neomylné spravedlnosti.

Z čeho můžeme usuzovat, že země během tisíciletí bude neobydlená? Jer 4,23—26

Písmo nejednou naznačuje, že země bude až do jejího obnovení vylidněná a pustá (viz 2 Petr 3,10—13). Věrní budou přeneseni do nebes a všichni nekající zničeni. Strašné přírodní zvraty, které souvisejí se sedmi posledními ranami, nechávají zemi zpustošenou. Tisíciletí není tedy nějakou dobou rozmachu, pohody nebo nových možností pro lidstvo.

3. Satanův úděl

Oč usiloval Lucifer na počátku? Iz 14,12—14

Lucifer chtěl být rovný Nejvyššímu. Mohlo to také znamenat, že toužil po stvořitelské moci.

Co znamená symbolická řeč o svázání satana ze Zjev 20,1—3?

„Propast“ je obrazem zpustošené země, která bude původci hříchu po tisíc let žalářem. Svázání satana znamená omezení jeho působnosti jen na zpustošenou zemi, kde nebude jediného člověka, kterého by mohl svádět. V tom spočívá jeho „svázání“ a uvěznění. Povšimněme si také, že k tomuto výkonu stačí jeden anděl. To rozhodující se

stalo při Ježíšově smrti a vzkříšení. Tam Ježíš bojoval a zvítězil. Co ještě zbývá, to už vykoná andělský strážce nad touto „propastí“.

4. Svaté město

Co se stane na konci tisíciletí? Zj 21,2

Na konci tisíciletí Kristus s doprovodem všech svatých přijde na naši zemi (Zach 14,4.5), aby vyřkl rozsudek nad nekajícími a připravil zde věčný domov spravedlivých (Juda 14.15).

Tím milovaným městem, o kterém zde čteme, je nový Jeruzalém. Ve starém Jeruzalémě byl chrám, kde Bůh mohl svému lidu zjevovat svou přítomnost právě tak, jak to činil ve stánku na poušti. Město se nazývalo „svatým“, ale Pán Ježíš mu pro nepravosti jeho obyvatel prorokoval pád. Boží budoucnost patří jedině tomu městu, které Jan nazývá „nový Jeruzalém“.

Sláva tohoto města i jeho obyvatel je velkolepě popsána ve Zjev 21,9—27

5. „Tábor svatých“

Jaké okolnosti doprovázejí sestoupení svatého města na konci tisíciletí? Zj 20,5.9.10

Na konci tisíciletí na Ježíšův hlas budou probuzeni všichni mrtví nekající. Písmo to nazývá druhým vzkříšením (Jan 5,29). Jejich vzkříšením se nepříteli spasení naskytne nová příležitost soustředit své zástupy, obklíčit sestupující město a zmocnit se jej.

Vykoupení dostanou při svém vzkříšení nesmrtelnost. Nekající budou vzkříšeni takoví, jak umírali. Je v nich stará zloba, nepřátelství a nenávisť vůči všemu, co je svaté. Vize možného vítězství nad městem a jeho obyvateli z podnětu satana je svádí k útoku. Od Boha z nebe však padá oheň a stravuje je. Na tomto ohnivém moři se jeví nový Jeruzalém s vykoupenými jako Noemova archa během potopy.

Co čteme o konečném soudu? Zj 20,13

Milosrdný Bůh žádného nezničí, dokud se zcela neprojeví podstata hříchu. Před velkým bílým trůnem dostanou lidé i andělé, padlí i nepadlí, poslední naučení. Hřích zde vynikne v celé své ohavnosti. Hřích byl namířen proti Stvořiteli a to zcela bezdůvodně. Byla to velezrada proti Boží vládě. Každý uzná, že zničující oheň je spravedlivým trestem.

Jakmile budou otevřeny knihy záznamů a Ježíšův pohled pronikne hříšníky, všichni si hned uvědomí své nepravosti. Přesně poznají, kdy opustili cestu čistoty a nevinnosti a jak je pýcha a vzdor zavedly k přestupování Božího zákona.

6. Ani kořen ani větve

Co se stane s těmi, kteří zavrhli Boží spasení? Mal 4,1

Pán Ježíš vysvětloval Nikodémovi (Jan 3,16—18), co bude s lidmi, kteří neuvěří evangeliu.

Dílo nepřítelů spasení skončilo navždy. Šest tisíc let uplatňoval svou vůli, naplňoval zemi násilím a působil utrpení v celém vesmíru. Všechno stvoření trpělo v bolestech jako rodička u porodu. Nyní je všechno Boží tvorstvo zbaveno provždy jeho přítomnosti a pokušení.

Zatím, co je země očišťována Božím ohněm, spravedliví jsou bezpečni ve svatém městě. Nad těmi, kteří se stali účastníky prvního vzkříšení, nemá už druhá smrt moci. Pro nekající je Bůh ohněm stravujícím, ale pro svůj lid je sluncem a štítem (Zj 20,6; Ž 84,12).

Můžeme mít jistotu, že hřích se už v Božím vesmíru nikdy neobjeví? Zj 20,14.15

„Viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první země a první nebe pominulo a moře už více nebylo“ (Zj 21,1). Každá stopa kletby je smazána. Nebude věčně hořící peklo, které by vykoupeným připomínalo následky hříchu.

Zůstane jen jediná připomínka: Náš Vykupitel trvale ponese znaky svého ukřižování. Na jeho hlavě, v jeho

boku, na jeho rukách a nohách zůstaly stopy krutého díla, které způsobil hřích. Prorok vidí Krista v jeho slávě a píše: „Září jako světlo, po straně má rohy, v nichž je skryta jeho síla“ (Abak 3,4). Probodený bok, odkud vyteká proud krve, která smířila člověka s Bohem — tam je sláva Spasitele, zde je „skryta jeho moc“.

9. úkol — dne 28. května 1983

Boží spravedlnost a láska

Zákl. verš: 2 Petr 3,9

Ve středověku byl v teologických kruzích rozšířen názor o věčně hořícím pekle. Tato nesprávná představa o Boží spravedlnosti přivedla více lidí k nevěře než cokoli jiného. Satan dosud ví, že nesprávným líčením Boží povahy získává nejvíce stoupenců. Hřích mohla ve spořádaném vesmíru trpět jen Boží láska, a proto musíme odstranění zla považovat za podstatně důležité pro celé stvoření. Bude to právě Boží láska, že nebeský Otec učiní konec hříchu a hříšníkům.

Poslové Boží lásky, kteří neustále nabádali lidi, aby uctívali pravého Boha, bývali terčem posměchu. Nejedno z proroků a apoštolů vytrpělo mučednickou smrt. Pro svědectví o Boží lásce a odpuštění visel na kříži sám Boží Syn, Ježíš Kristus.

Bůh vykonal vše, co jen může vykonat pro spásu člověka svatá láska. Dal svého jediného Syna pro záchranu člověka. Kdyby byl v boji s hříchem přišel o svého Syna, byli bychom také my věčně ztraceni. O Boží čestnosti a spravedlnosti musíme vždy znovu uvažovat v souvislosti se zaslíbením z 2 Petra 3,9. Bůh je Bohem lásky, kdo však odmítá jeho lásku, tomu může být jen „ohněm spalujícím“. Těm lidem, kteří pro všelijaké své „modly“ a

zájmy nechtějí mít společenství s Ježíšem, bylo by nebe místem neštěstí. Cítili by se tam jak ve vězení. Má-li být nebe skutečně místem radosti pro každého vykoupeného, musí být z něj navždy vyloučen hřích.

1. Milost a spravedlnost

Jak Pán Bůh projevuje svou lásku a odpuštění? Jan 3,16 (Srovnej Mat 23,37—39; Oz 11,8)

Kéž bychom lépe pochopili velkou cenu zaplacenou za naše vykoupení. Apoštol Pavel říká: „Bylo za nás zaplacené výkupné!“ (1 Kor 6,20) Touto vysokou cenou byl život jediného Božího Syna. Přemýšlejme o tom. Můžeme sice odmítnout pozvání, které nám posílá Kristus, můžeme nechtít slyšet nabídku odpuštění a smíření, ale zůstává skutečností, že za každého z nás bylo výkupné zaplacené.

Jak se staví Pán Bůh ke smrti bezbožného? Ez 18,31.32

Satan se stále snaží připravit nás o Boží zaslíbení. Rád by nás obral i o poslední jiskřičku naděje a světla. To nesmíme dopustit. Nedejme pokušiteli žádnou příležitost. Řekněme si: Ježíš zemřel, abych já žil! Miluje mne a nechce, abych zahynul. Můj nebeský Otec je milosrdný. I když jsem se postavil zády k jeho lásce a promarnil jeho požehnání, vstanu a půjdu k svému Otci (viz Luk 15,18—21).

2. Boží shovívavost

Co praví apoštol Petr o Boží shovívavosti vůči hříšníkům? 2 Petr 3,9

Naše svatební lampy musí být vždy a stále zásobeny olejem a musí svítit. Náš Pán čeká, protože je shovívavý a nechce, aby někdo zahynul, ale všichni se obrátili. Když budeme s vykoupenými v příbytcích slávy, tehdy poznáme, že doba čekání a pozemských zkoušek byla krátká.

Proč musí být hřích zničen? Jak 1,15; Řím 6,23

Hřích je svou podstatou namířen proti Bohu. Je to v jistém smyslu rakovinný nádor vesmíru a je nutno jej odstranit. Kdyby byl ponechán sám sobě, byl by hřích už dávno vše zničil a posléze i sám sebe. Bůh však ve svém milosrdenství zakročil, aby zachránil ty, kteří ochotně přijímají dar spasení. Spravedlivost si však žádá odstranění hříchu. Cena za to byla velmi vysoká. Bůh nakonec zničí hřích, hříšníky a také důsledek hříchu — totiž smrt. Celý vesmír uzná, že jeho soudy jsou spravedlivé a dobré.

3. Odpovědni jen Bohu

Čím je zkrížena svévolná svoboda člověka? Řím 14,12

V otázkách svědomí nesmí být člověk omezován. Nikdo nemá ovládat myšlení žádného člověka. Bůh dává každému svobodu myšlení a rozhodování podle vlastního přesvědčení. „Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.“ Nikdo nemá práva zasahovat do osobnosti druhého. Všude, kde jde o zásady, „nechť každý má jistotu svého přesvědčení“ (Řím 14,12.5). V Kristově království není mocenského útlatku ani přinucování. Nebeští andělé nepřicházejí na zem vládnout a přijímat poctu, ale jsou posly milosrdenství a pomáhají povznášet lidstvo.

Co je na konci boje mezi Kristem a satanem? Zj 15,3.4

V boji proti Bohu šlo o věrnost lidí i andělů. Kristus se postavil na naše místo a snášel zlořečenství zákona místo nás. Taková láska přitahuje. Kdo by nechtěl sloužit takovému Bohu?

4. Satan bude zničen

Co sledoval satan svým odbojem vůči Bohu? 1 Petra 5,8 (viz Zj 12,12)

Nepřítel spasení je zde představen jako „hladový lev,“ (1. Petr. 5,8) který chce zastrašit svým řevem. Není tedy pouze lstivým a zákeřným pokušelem, ale používá i brutální sílu. Je proto důležité, aby věřící počítali s touto

skutečností. Slova apoštola jsou připomínkou a varováním. Jen ten, kdo zná nepřítele, může se před ním chránit.

Jaká je Boží poslední odpověď na odboj proti jeho vládě? Iz 66,15.16

V těchto slovech je naznačena Boží konečná odpověď na bezdůvodný odboj původce hříchu a jeho přísluhovačů. Kdo rozséval vítr, sklídí bouři. Kdo neustále odmítal Boží záchranu a pomoc, pozná nakonec, že Boží shovívavost má své meze. V zájmu věčného blaha vesmíru, jeho nebeských i pozemských obyvatel zasáhne Bůh radikálně a spravedlivě. Kořenem zla je satan a větvemi jsou jeho děti. Boží očistný prostředek dokonale zbaví vesmír každé nečistoty.

5. Zničení v „pekelném ohni“

Co znamenají Ježíšova slova v „pekelném ohni“? Mat 10,28; Zj 20,13–15; Mal 4,1

Již v úvodu tohoto úkolu jsme se zmínili o tom, že málokteré učení napáchalo tolik škody ve víře lidí, jako právě učení o věčně hořícím pekle. Taková představa brání lidem pochopit, že k Boží lásce patří také Boží spravedlnost. V Písmu jsou totiž stati, z kterých se nám zdá, že jde o trvalé trestání nekajících hříšníků. Naproti tomu jsou zde jasné výroky o jejich úplném zničení. Oheň Božího soudu (řecky „gehenna“) bude hořet potud, pokud bude „palivo“. Věčně trvající pekelná muka nelze ospravedlnit ani Boží dobrotou ani jeho přísností. Největším trestem pro hříšníky bude jejich neúčast na věčném životě. V tomto smyslu musíme být jako křesťané na pozoru před klamem nepřítele, který chce do svých řad získat co nejvíce následovníků, abychom byli od Boha odloučeni již v tomto životě i na věčnost.

Jakou moc projeví Bůh v „den Hospodinův“? 2 Petra 3,10.11

6. „Vězňové, jimž naděje vzchází“

Co říká o Boží lásce prorok Zachariáš? Zach 9,12

Je vícero důvodů, proč Pán Bůh odkládá účtování s lidmi. Jednou z hlavních příčin je jeho velká touha po zachraně lidí. Pán Ježíš plakal nad tvrdošíjností Jeruzaléma.

Celému vesmíru, padlému světu i nepadlým obyvatelům jiných světů máme ukázat, že Bůh odpouští. Boží láska nás chce přivést zpět do Otcova náručí. Jestliže člověk skutečně lituje svého hříchu a věří v Krista a spásnou oběť, pak také ví, že Bůh je s ním smířen. Za to máme být vděční celý život.

Proč i přes Boží lásku tak mnozí zahynou? Přísl 1,23 –27

Hlas odpuštění volá hříšníka něžnou láskou. Jestliže zatvrzele odmítá poslouchat tento hlas, obklopí jeho duši temnota. Může se rozhodnout zanedbat nabízenou příležitost a nadále páchat zlo, ale Boží hněv ho konečně zastihne. Bázeň Hospodinova je počátek moudrosti. To je základ správné výchovy. Kdo se toto nenaučí i přes všechny nabízené příležitosti, ten není schopen pro práci v díle Božím.

10. úkol — dne 4. června 1983

Nové stvoření

Zákl. verš: Iz 65,17

Ztracený ráj se brzy stane rájem znovu získaným. Všechno, co bylo zničeno Adamovým pádem, bude Kristovým vítězstvím obnoveno. Hrůzy hříchu pominou, lidé budou zachráněni a jejich vztah k Bohu převýší všechna očekávání. Ježíš Kristus se stal člověkem, aby nám lidem

umožnil nový vztah k Bohu. Jinak by to nebylo možné. Toto pomyšlení by mělo oslabit moc hříchu v našem životě a vyvolat úsilí o dosažení „svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši“.

Na konci tisíciletí přijde nový den. Po hříchu už nebude nikde ani stopy. Rozsáhlé pouště budou proměněny v nádherné zahrady a divoká zvířata zkrotnou. Lidé budou žít beze strachu. Navždy se skončily hospodářské boje. Smrti už nebude. To je vidina budoucnosti, která má inspirovat náš dnešek. V perspektivě budoucího světa máme už nyní žít lepším životem.

1. Obnovená země

Jak očistí Pán naši zemi od všech následků hříchů?
2 Tes 1,6.8.9; 2 Petr 3,10

Trest nepřítele spasení bude mnohem větší, než trest těch, které oklamal. V očisťujícím ohni zahynou nakonec nekající lidé i satan. Trest zákona stihl nešlechetníky v plné míře. Nebe a země budou zvěstovat Boží spravedlnost.

Jaký stvořitelský čin uskuteční pak Kristus? Iz 65,17

Všechny poklady vesmíru budou volně přístupné a vykoupení je budou moci prozkoumávat. Bez zábran smrtelnosti a bez únavy budou cestovat po dalekých světech. Tamější bytosti trpěly bolest pohledem na lidskou bídu a jásaly štěstím při každé zprávě o dalším vykoupeném. S nevýslovným nadšením budou pozemšťané naslouchat moudrosti nepadlých bytostí. Budou se dělit o zkušenosti a poznání, které je pramenem moudrosti a tvořivé moci Boží. Svým zrakem budou pozorovat slávu stvoření, která nese Stvořitelovo jméno a dokazuje velikost jeho moci.

2. Pořádek a soulad

Co nám chce říci obrazná řeč o souladu mezi vlkem a beránkem podle Izai 65,25?

Před příchodem hříchu na svět byl mezi lidmi a zvířaty soulad a mír. Nepokoj a nepřátelství přišly teprve po hříchu. Pavel o tom mluví v Řím 8,19—22, že stvoření podvědomě touží po tomto původním vztahu. Také zvířata trpí v důsledku neposlušnosti člověka. Podle prorockých vidění mají i zvířata v podmínkách nového nebe a nové země své místo ve vzájemném souladu a pokoji s vykoupeným člověkem.

Z čeho se budou vykoupení na nové zemi radovat? Iz 65,21,22

V podmínkách nového světa se splní odvěká touha člověka: mír. Každý bude užívat plody své práce bez strachu, že by jiný žnul, co nezasel. Život a práce na nové zemi jsou v Písmu líčeny obraznou řečí Orientu. Podrobnosti jsou jistě vedlejší, podstatná je skutečnost, že člověk bude žít v činorodé práci také v Božím království.

3. Nebude už bolesti

Proč na nové zemi nebude utrpení? Iz 65,23

Písmo nepodporuje lenivé lidi, ať jsou jakkoli výřeční. Také na nové zemi se bude pracovat, protože věčný život nezáleží v nicnedělání a lenošení. Lidu Božímu „zůstává odpočinek“, ale to je odpočinek sloužící lásky.

Jak popisuje podmínky na nové zemi apoštol Jan? Zj 21,4

V souvislosti s Janovým viděním poznamenává E. G. Whiteová: „Tam je domov pro pozemské poutníky. Tam jsou připravena roucha spravedlnosti, koruny slávy a palmy vítězství. To, co nás z Boží prozřetelnosti zde na zemi mátló a nemohli jsme pochopit, to se v budoucím světě vyjasní. Zcela pochopíme tajemství Boží milosti. Nyní naše omezená mysl vidí často jen zmatek a zmařené sliby. Tam uvidíme nejdokonalejší a nejkrásnější soulad.

Jaké zaslíbení se při Ježíšově příchodu splní nad lidmi, kteří jsou zde různě postiženi? Iz 35,5,6

Tam již nebude zklamání, zármutek ani hřích. Nikdo

neřekne: Jsem nemocen. Tam již nebudou pohřební průvody, žal, smrt ani loučení.

4. Voda místo vyprahlé země

Jak budou proměněna pustá a vyschlá místa dnešní země? Iz 35,7.8

Pán Bůh si přeje, aby se jeho dítky zajímaly o krásy budoucího světa a toužily po nich. Jinak by nebyl nechal zaznamenat ve svém Slově lidskou řečí vykreslený život na nové zemi. Naše výrazové prostředky nedokáží dokonale vyjádřit nádheru nového nebe a nové země. Totéž pociťoval apoštol Pavel, když hovořil o vznešenosti Boží zachraňující milosti: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují“ (1 Kor 2,9).

Jakou zásadní změnu zažije člověk? Iz 35,10

Náš Spasitel si činí nárok na celý náš život; žádá od nás naše myšlenky a nejčistší a nejhlubší lásku. Přeje si, abychom svým srdcem i ústy chválili jen jeho. Naši jedinou jistotou je podřídit vše, co máme, jen jemu a růsti v milosti a poznávání pravdy.

5. Nebudou již války

Co je zárukou trvalého míru na nové zemi? Iz 2,4

Ve věčném městě se setkají vykoupení s těmi, kteří je svou věností a svědectvím přivedli k Spasiteli a spolu budou dobrořečit tomu, který zemřel, aby lidé mohli žít věčně. Každý boj už bude minulostí, nebude válek ani utrpení. Vládne věčný pokoj.

Co znamená pro vykoupené společenství s Pánem po celou věčnost? Zj 11,15

Ústy svých svatých proroků oznamoval Bůh od začátku slavnou obnovu všeho. Všechna tato sláva se soustřeďuje kolem jeho druhého příchodu (Sk 3,21). Pak skončí dlouhá vláda hříchu.

6. „Kralovat budou na věky věků“

V čem vrcholí radost vykoupených? Zj 22,3—5

V Písmu svatém se opakovaně poukazuje na to, že vykoupení budou králi a knězi. Dítky Boží se stanou účastníky trůnu a vlády. Jak velká přednost! Ve vidění je prorok viděl na hoře Sionu připravené k svaté službě a oděné v bílém rouchu Kristovy spravedlnosti. Ti, kteří následují Beránka v nebi, museli ho však prve následovat zde na zemi skrze důvěru a poslušnost.

Co říká Písmo o slávě vykoupených? Zach 9,16

Oslavení vykoupených bude věčným svědectvím Božího milosrdenství. „Aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši“ (Ef 2,7). Náš malý svět, který se zlořečenstvím hříchu stal jedinou temnou skvrnou slavného Božího stvoření, bude poctěn nad všechny jiné světy v Božím vesmíru. Zde, kde Boží Syn býval jako člověk, kde Král slávy žil, trpěl a umřel — zde bude po obnově všeho Boží přibýtek s lidmi. Po celé nekonečné věky ho budou vykoupení oslavovat za jeho nevýslovný dar, kterým je Ježíš — *I m m a n u e l* — Bůh s námi.

11. úkol — dne 11. června 1983

Dar věčného života

Zákl. verš: 1 Jana 5,11.12

Není pochyb o tom, že člověk v každé době si přál žít věčně. Pohanští filozofové se snažili dokázat, že lidé mají nesmrtelnou duši. Bibličtí pisatelé s tím ovšem nesouhlasí. Podle jejich inspirovaného slova člověk ztratil pro hřích věčný život, a je tedy smrtelný. Bez Boží milosti nemůže mít podíl na prvním vzkříšení a slavné proměně vykoup-

pených. Smrt je nepřítel. Nemůžeme být nikdy klidní, pokud z vesmíru nebude odstraněna smrt.

Smrt je cizí Boží povaze. „V něm byl život, a život byl světlem lidí“ (Jan 1,4). Bůh neměl v úmyslu, aby lidé umírali. Smrt je přirozený důsledek hříchu.

V člověku však zůstala touha žít. Teorii samostatně existující nesmrtelné duše po smrti těla chtěli filozofové z učení Platonova ulehčit umírání. Od té doby se jí milióny lidí nedokáží vzdát.

1. Strom života

Jaký význam měl v ráji strom života? 1 Moj 3,22

Strom života ukazuje na péči Boží o jeho dítky. Adam a Eva před pádem do hříchu jedli z tohoto stromu. Strom života měl moc prodlužovat život. Pokud z něj jedli, nemohli zemřít.

Jak se první lidé připravili o věčný život? 1 Moj 2,16.17; 3,6

Smrt je nevyhnutelným následkem hříchu. Pán Bůh nám dal možnost žít věčně pod podmínkou poslušnosti. Člověk se však odcizil Bohu, protože neodolal zá-sahu nepřitele.

2. Omezení života

Kterým činem opustili Adam a Eva původní Boží plán s jejich životem? 1 Moj 3,13.17

Eva vzala ovoce a jedla. Uvěřila satanu, že ovoce jí dá novou sílu a vyšší poznání. Eva hned nepocítila působení smrti, stala se však nástrojem k pádu svého muže.

Jaké opatření učinil Pán Bůh, aby se hříšníci nestali nesmrtelnými? 1 Moj 3,22—24

V Písmu čteme, že Bůh poslal okamžitě anděly, aby zabránili prvním lidem přístup ke stromu života. Satan to měl promyšleno tak, aby Adam a Eva neposlechli Boha, rozhněvali si ho, ale jedli ze stromu života. Tím by

se jejich hříšný život prodlužoval. Ve světle Ježíšových pokušení na poušti a zvláště pak golgotské zkušenosti na kříži chápeme Boží moudré opatření už v ráji. V tomto světle se také vyhnání z ráje jeví jako prozřetelný, milostivý zásah Boží lásky s budoucí perspektivou obnovy všeho.

3. Zklamání a smrt

Co se děje s člověkem po smrti? Žalm 146,4; Kaz 9,5.6

Ze základního bludu o přirozené nesmrtelnosti duše pramení také učení o vědomém stavu po smrti. Je to učení, které právě tak jako nauka o věčných mukách odporuje učení Písma, lidskému rozumu a citu. Všeobecně se věří, že vykoupení jdou po smrti do nebe a vědí vše, co se děje zde na zemi. Zvláště pak co se týká života jejich přátel, které zde zanechali. Jakým štěstím by však mohlo být pro ně nebe, kdyby museli vědět, jak jejich živí přátelé trpí a pláčí, anebo se dopouštějí hříchů a nepravostí, mají starosti, jsou zklamáni?

Která Ježíšova slova dovoluji umírajícím hledět s nadějí za bránu smrti? Jan 5,28.29

Kristus vysvětlil svým posluchačům, že kdyby nebylo zmrtvýchvstání, pak ztrácí smysl i Písmo, na které se odvolávají. Od Adama až do posledního spravedlivého mrtví uslyší hlas Syna Božího a vyjdou ze svých hrobů k životu věčnému. Bůh bude jejich Bohem a oni budou jeho lidem. Tento Boží záměr považuje Kristus za skutečnost. Mrtvé považuje už za živé.

4. Smrt a vítězství

Jakou změnu přirozenosti očekává vykoupená církev při Kristově návratu? 1 Kor 15,51—54

Pán Ježíš přichází. Nikoli však jako při svém prvním příchodu, kdy se stal betlémským dítětem. Nebude to ani obdoba vítězného vstupu do Jeruzaléma, když uřední-

ci velebili Boha a volali: „Hosanna“. Kristus přijde ve slávě svého Otce a s doprovodem všech svatých andělů. Radostně ho budou vítat pouze ti, kteří věrně následovali příklad jeho svatého života.

Co řekl Pán Ježíš o budoucím životě vykoupených v Božím království? Luk 20,35.36; Jan 11,26

Pán zde mluví o Božích dítkách jako o vzkříšených účastnících budoucí slávy na rozdíl od těch, které označuje za dítky světa. Protože v nebeském království už nebude smrti, další plození a rozmnožování není potřebné. Výraz „synové Boží“ znamená vlastně dokonalé synovství i podle těla.

5. Dar nesmrtelnosti

Co to znamená, že jen Bůh má nesmrtelnost? 1 Tim 6,16

Všechny stvořené bytosti žijí z vůle a moci Boží. Jejich život je závislý na Božím Synu. Spojení s tímto zdrojem se nedá nahradit ničím. On jediný má nesmrtelnost.

Do jaké míry naše čekání na věčný život zaručuje také účast na něm? 1 Jan 5,11.12

Vykoupeného člověka přitahuje věčný život. Hříšný člověk netouží po věčném životě. Chce žít zde tento život až do jeho „smutného konce“.

Ti, kteří v tomto životě naleznou Krista, přijímají také zaslíbení života věčného. Naše křesťanská zkušenost zde na zemi jen podněcuje touhu po plnosti života v Boží přítomnosti.

6. Věčný život — věčná radost

Jaký důkaz dává Písmo, že s Kristem se můžeme radovat z plnosti života již zde a také ve věčnosti? Jan 16,33; 15,11

Při svém posledním rozhovoru s učedníky před ukři-

žováním se Spasitel nezmiňoval o utrpení, které prožil a které ho ještě čeká. Nemluvil o ponížení, kterému bude vystaven, ale připomínal jim to, co posilní jejich víru a vedl je k tomu, aby se těšili z radosti, která očekává vítěze.

Jakou zvláštní přednost budou mít ti, kteří zvítězili v poslední zkoušce? Zj 14,3.4

Nesmrtelná mysl tam bude s neochabujícím nadšením uvažovat o divech stvořitelské moci a o tajemství záchrany člověka. Tam bude možné dovést až do konce ty nejvelkolepější plány. Stále však bude dost nových věcí k poznávání, nové divy pro obdivování, nové pravdy k odhalování a nové úkoly, které budou rozvíjet duchovní, duševní a tělesné síly.

12. úkol — dne 18. června 1983

Duchovní pomoc církve

Zákl. verš: Iz 55,6.7

Církev čekají ještě těžké časy, než dospěje k cíli věčného domova. Víme, že tento cíl se blíží a víme také to, že v boji s nepřitelem spasení nemusíme stát sami. Pán Bůh nám posílá své pomocníky, aby nám pomáhali v duchovním boji. Něco však musíme udělat sami. Když Adam přes Boží varování jedl ze zakázaného ovoce, rozhodl se tak sám a odpovědnost spočívala na něm. Podobně je tomu s plánem spasení. Některá rozhodnutí musíme udělat sami. Nedbalost může být osudná. Přijmout nabízenou milost je pro nás krajně důležité.

Naše duchovní pády nejsou tajemstvím. Dochází k nim vždy tehdy, když zanedbáváme duchovní dary, které nám Pán nabízí. V pozadí Božích zaslíbení je hojná zásoba duchovních darů z nebe. Pán nám je nenutí, jen laskavě

nabízí: „Proste, a dostanete; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno“ (Mat 7,7).

1. „Já jsem s vámi“

Jaké zaslíbení dal Pán Ježíš svým učedníkům kdysi a platí i nám dnes? Mat 28,20

Divíme se, jak se toto Kristovo zaslíbení splnilo na věrném Janu Křtiteli! Jan Křtitel nebyl zázračně vysvobozen, ale přesto nezůstal opuštěn. Stáli při něm andělé, kteří mu připomínali prorockví o Kristu a vzácná zaslíbení Písma. To mu bylo posilou a je také posilou pro lid všech dob. Jan Křtitel a ti, kteří přišli po něm, dostali zaslíbení: „A hle, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa“.

Platí Kristovo zaslíbení také v dobách pronásledování? Iz 43,2

Tak jako ve dnech Sidracha, Mizacha a Abednága, tak také v závěrečném období dějin světa Bůh mocně zasáhne a vysvobodí ty, kteří zastávají jeho pravdy. Ten, který se procházel s izraelskými mládenci v rozpálené peci, bude se svými následovníky, ať jsou kdekoli. Jeho stálá přítomnost bude jejich silou.

2. „Očistěte se!“

Která prorocká výzva dodnes nabádá církev k přípravě na brzký příchod Krista? Iz 1,16

Ve zkoušce obstojí jen ti, kdo jsou připraveni. Věřící musí mít Kristovu spravedlnost. Musí být proniknuti jeho Duchem. a jeho příkladem, čistí v srdci i v životě.

Jaký význam má modlitba v přípravě na druhý advent? Mat 26,41

„Bděte a modlete se!“ Tento příkaz nalézáme v Písmu často. Ti, kteří se řídí tímto napomenutím, získávají požehnání a štěstí v životě.

Co bude posilou věřícím i v největší tísní? Iz 26,3

Upřímná modlitba bude vždy vyslyšená. Naše slova dosáhnou nebeského trůnu, ať je vysíláme v našem soukromí nebo jen krátkým vzdechem na cestě. Bůh vždy slyší a vyslyší.

3. „Každým slovem“

Jaký význam má Boží slovo pro duchovní vzrůst? Mat 4,4

Duch svatý doprovází věrného Božího pracovníka, ať je kdekoli. To, co řekl Pán Ježíš svým učedníkům, platí také nám.

Jaký vztah má křesťan k Božímu slovu, když svědčí o Kristu a o jeho druhém příchodu? 2 Tim 2,15

Měli bychom rozvážně používat slovo Boží. Příkaz zní: „Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy“. V boji proti různým bludům, překrucování pravdy a pokušením pomáhá jediné víra, modlitba a usilovná práce.

4. „Neopouštějte společné shromáždění“

Jaký význam má pro křesťana společenství věřících a účast na shromáždění? Žid 10,25; 1 Jan 1,7

Někteří členové ve chvílích hořkosti nejdou do shromáždění. Nechápou, že církev je ozdravovnou pro hříšníky a ne jakousi vznešenou společností jen pro svaté. Ti, kteří prožívají rozličná utrpení a mají duševní bolest, by se nikdy neměli vyhýbat příležitosti účastnit se bohoslužebných shromáždění. Právě když jsme v největší tísní, potřebujeme nejvíce povzbuzení. Ježíš Kristus založil církev, ona je jeho tělem a my jsme jeho údy (1 Kor 12,12–27). Jsme závislí na našem Pánu, ale potřebujeme také jeden druhého.

Jaký vztah má Hospodin k těm, kteří se vzájemně povzbuzují k věrnosti? Mal 3,16.17

Zde vydává svědectví slovo Boží o těch několika věrných, kteří se rozhodli vytrvat na Boží straně. Pán je ujišťuje svoji neochvějnou láskou a současně varuje hříšníky před záhubou v den soudu. Malachiáš 4,1.3 končí varovné poselství Božím ujištěním, že před oním velkým dnem Hospodinovým přijde ještě Boží posel. Ten bude pomáhat připravovat „klenoty“ pro Boží království. V den posledního účtování budou jeho věrní uchráněni (Mal 4,4–6.2; 3,17)

5. Příkaz andělům

Které zaslíbení žalmu platí věřícím v krajní tísní před druhým příchodem Krista? Ž 91,11,12

Spásná moc Vykupitele je naším útočištěm v největší tísní. Ať jsme ohroženi násilím nebo nepřitelem spasení, vždy smíme spolehnout na mocnou ochranu Boží.

Jaké naučení dal Pán Ježíš těm, kteří se dostanou před soud pro jeho jméno? Mar 13,11

Každý, kdo vyznává pravdu, bude muset z ní vydat počet. Celý vesmír sleduje odvěký pozemský boj. Bůh dal každému člověku příležitost, aby poznal cestu spasení. A tato cesta ho stála nesmírnou cenu. Nebesa dychtivě pozorují, kdo přijme Boží nabídku.

Nač se může věřící vždy spolehnout? Jan 14,26

6. Dokonavatel díla

Jakou jistotu má ten, kdo se spoléhá na Krista? Fil 1,6; Žid 12,2

Někteří opravdu touží být Božími dětmi, ale uvědomují si, že jejich charakter a život jsou porušené. Přepadají je pochybnosti, zda jsou obnoveni mocí Ducha svatého. Takovým připomíná apoštol Pavel: „Jsem si jist, že ten, který ve vás začal dílo dobré, dovede je až do dne Ježíše Krista“.

Jak budou přivítáni vykoupení v Božím království? Mat 25,34

Korunovace Krista jako Krále vesmíru bude na konci tisíciletí přede všemi lidmi, tj. před vykoupenými, ale také před těmi, kteří ho nepřijali.

13. úkol — dne 25. června 1983

Pravý smysl života

Zákl. verš: Jan 17,3

Milióny lidí žijí na zemi bez jasného životního cíle. Nerozumějí přítomnosti, nevědí, odkud a kam jdou. Žádný z lidí nemůže pochopit nekonečnou Boží moudrost, ale přesto je v Písmu dost zpráv o tom, co zjevuje Boží charakter a Boží skutky. Máme určité poznání o tom 1) proč Bůh připustil hřích, 2) proč dovolil jeho trvání a 3) kam to vše spěje.

Málo chápeme své poslání ve vesmíru. O plánu spase ní budeme uvažovat po celou věčnost, ale některé otázky o tomto tajemném plánu nás trápí už dnes. Například: Proč Pán Bůh stvořil člověka, když věděl, že se proti němu vzbouří? Je skutečností, že vševědoucí Bůh stvořil svět. Stvořil také bytost podobnou sobě, člověka, tj. muže, a ženu, protože si to vyžadovala povaha jeho lásky. Boží moudrost a moc utvořila nové a rozličné formy života. Co se však mělo stát v tom případě, že by člověk zhřešil proti svému Stvořiteli? V tom případě měl Kristus vzít na sebe naše viny a snášet naše utrpení. Stvořitel se měl stát naším zástupcem před Božím soudem. Naše záchrana byla pro něho určitým rizikem, ale přesto se k ní odhodlal. Na kříži trpěl za nás, abychom my mohli přijít do nebe. Obětováním svého života otevřel dveře záchrany a naděje všem lidem. „Radujte se nebesa, užasni země“, neboť toto učinil Hospodin. Na všechna proč má Bůh tuto odpověď: „Zase přijdu a poberu vás k sobě.“ Ukřížování

je ospravedlněním stvoření. Druhý příchod potvrzuje oboje.

Pro věřícího má život význam, původ, záměr, cíl, naplnění a konečné řešení.

1. Všechno bylo dobré

Jaký důkaz máme v Písmu, že svět byl stvořen bez hříchu? 1 Moj 1,31

Božím úmyslem nebylo, aby stvořený pár vůbec nějaké zlo poznal. Ze své svobodné vůle jim dával poznávat jen dobro. To satan ve známém rozhovoru s Evou jí naznačoval, že Bůh jim něco zatajil a nepřeje jim vyšší moudrost, protože nechce, aby byli jako Bůh. Na Boží varování o jisté smrti v případě neposlušnosti tvrdil satan pravý opak: Nikoli, nepropadnete smrti.

Proč Pán Bůh dovolil, aby hřích přetrvával celá tisíciletí? 2 Petr 3,9

Žijeme v době, kdy by všichni měli poslechnout příkaz Spasitele: „Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení.“ Každý by měl být věrný Bohu, věřit pravdě a růst v milosti a moudrosti Ježíše Krista. Spasitel praví: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete odpočinek svým duším.“ Pán nám chce pomoci a posilnit nás. Očistný proces nás nechce zničit, nýbrž očistit náš charakter.

2. Svědecká služba církve

Z čeho jasně vyplývá poslání církve ve světě? Mat 24,14

Kristus toužebně očekává, že církev ho bude věrně následovat a bude zjevovat jeho dokonalý charakter. Pak přijde pro své vlastnictví. Každý křesťan má přednost Kristův příchod nejen očekávat, ale také urychlit. Kristovi následovníci by měli nejen nosit jeho jméno, ale také přinášet ovoce k jeho slávě. Kdybychom tak jednali, jak rychle by se zvěst evangelia rozšířila po celém světě. Žeň světa by dozrála a Kristus by přišel.

Jaký úkol svěřil Kristus svým následovníkům? Mar 16,15

Co děláme jako církev Kristova? Jsme požehnáním pro jiné? Jsme laskaví, soucitní a obětaví? Snažíme se převádět jiné ke Spasiteli?

3. „Přijměte moc“

Jaká moc může proniknout také dnešní církev, jestliže ochotně přijme Spasitelovu radu? Sk 1,8

Zaslíbení Ducha svatého nebylo omezeno jen pro určitou dobu nebo na určité rasy. Kristus prohlásil, že Boží vliv jeho Ducha bude působit na jeho následovníky až do konce. Od oněch památných letnic až po současnou dobu přichází Utěšitel ke všem, kdo se odevzdali Pánu a jeho službě.

Jak popisuje Izaiáš Kristovo slavné dílo milosti? Iz 42,3.4

Toto dílo se mělo rozšířit do všech končin světa. Kristus řekl svým učedníkům: „Kdo ke mně přijde, toho neodeženu pryč.“ Kdo chce, může získat smíření s věčným Bohem a přijmout tak také život věčný. Toto poselství milosti svěřil Kristus svým následovníkům. Je zapotřebí zvěstovat je v blízkém a vzdáleném okolí, všem národům, nářečím a lidu. Mají je slyšet všude a všichni věřící budou tvořit jednu církev.

4. „Kdo žízní, přijď“

Jak můžeme co nejlépe zprostředkovat Boží nabídku spásy? Zj 22,17

Každý Ježíšův následovník má konat určité misijní dílo pro Krista. Má vydávat svědectví v rodině, v blízkém okolí a vůbec všude, kam přijde s lidmi do styku. Kdo je v tomto směru věrný Bohu, stává se šířitelem světla Boží pravdy a nástrojem spravedlnosti.

S čím se musí při této práci také počítat? Luk 8,5—8

Ze všech obyvatel předpotopního světa pouze osm lidí přijalo poselství záchrany. Přesto však poselství zůstalo pravdou. Světlo přišlo, aby lidé byli zachráněni. Naše poselství může být buď vůní k životu těm, kteří je přijímají, anebo odsouzením pro ty, kteří je zavrhnou.

5. Kdo setrvá

Jak starý je problém odpadlictví v církvi? Jan 6,66 — 68 (viz 1 Moj 3,6)

V Písmu čteme, že všichni budou učení od Boha. Ti, co slyšeli o Otci a učili se od něho, mají přijít ke Spasiteli. Jsou však mnozí, kteří slyší, ale neučí se moudrosti z Božích slov pravdy. Teoreticky pravdu znají, avšak ne z vlastní zkušenosti, protože Boží slovo v jejich srdci nezapustilo hluboké kořeny.

Jaké inspirované zaslíbení nás může pouzbudit i přesto, že mnozí lidé církev opouštějí?

Mnozí, co opustili stádce Páně, se vrátí zpět a budou následovat Pána. Boží lid se sjednotí a postaví proti dorážející moci hříchu.

Kristova láska a vzájemná láska věřících bude nejlepším svědectvím, že s Ježíšem žijeme a učíme se od něho. Pak poselství třetího anděla zazní mocným hlasem. Celá země bude osvěcena slávou Páně.

6. „Aby byli jedno“

Jak si můžeme být vzájemně ku požehnání? Gal 6,1.2.6

Na světě je mnoho velmi chudých lidí, kteří musí těžce pracovat za malou mzdu. Nemohou si dovolit ani to nejnutnější. Dřina a nedostatek bez výhledu na zlepšení situace jim krajně ztěžuje jejich životní postavení. Často jsou ještě stíženi různými nemocemi a jinými pohromami. Jejich břemeno je neunesitelné a lidé nevědí, kam se obrátit. Kristus posílá své posly, aby těmto lidem přinesli nejen hmotnou pomoc, jídlo, léky, přístřeší, ale aby jim

také vyprávěli o soucitném Spasiteli, který přišel na zemi proto, aby všichni lidé žili plně lidským životem.

Proč je důležité, aby věřící byli jedno s Kristem? Jan 17,21

Jen když učedníci budou sjednoceni s Kristem, mohou doufat, že Duch svatý je pronikne svou mocí a vzájemně je sjednotí pro vítězství v boji, který musí neustále vést s mocnostmi zla. Budou-li jednotně postupovat v práci, pak jim nebeští poslové budou razit cestu, připraví lidská srdce a mnozí poznají Krista a uvěří v něho.
